

550

Wet van 10 september 1992, houdende nieuwe bepalingen met betrekking tot provincies (Provinciewet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Provinciewet aan te passen aan de herziene Grondwet en aan de Gemeentewet en in verband daarmee nieuwe bepalingen vast te stellen met betrekking tot de inrichting van provincies, alsmede de samenstelling en bevoegdheid van hun besturen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Titel I.**Titel II.**

Hoofdstuk I.
Hoofdstuk II.
Hoofdstuk III.
Hoofdstuk IV.
Hoofdstuk V.
Hoofdstuk VI.

Hoofdstuk VII.

Titel III.

Hoofdstuk VIII.

§ 1.

§ 2.

§ 3.

§ 4.

§ 5.

§ 6.

Hoofdstuk IX.

Hoofdstuk X.

Hoofdstuk XI.

Titel IV.

Hoofdstuk XII.

Hoofdstuk XIII.

§ 1.

§ 2.

§ 3.

Hoofdstuk XIV.

Hoofdstuk XV.

Hoofdstuk XVI.

Titel V.

Hoofdstuk XVII.

Hoofdstuk XVIII.

Titel VI.**Titel VII.****Bijlagen****Begripsbepalingen (artt. 1–5)****De inrichting en samenstelling van het provinciaal bestuur**

Algemene bepalingen (art. 6)
Provinciale staten (artt. 7–33)
Gedeputeerde staten (artt. 34–60)
De commissaris van de Koningin (artt. 61–79)
De commissies (artt. 80–92)
Geldelijke voorzieningen ten behoeve van de leden van provinciale staten en de commissies (artt. 93–96)
De griffier (artt. 97–105)

De bevoegdheid van het provinciaal bestuur

Algemene bepalingen
Inleidende bepalingen (artt. 106–110)
Verhouding tot het Rijk (artt. 11–120)
Bijzondere voorzieningen (artt. 121–122)
Bestuursdwang (artt. 123–136)
Bekendmaking en inwerkingtreding van besluiten die algemeen verbindende regels inhouden (artt. 137–141)
Termijnen (artt. 142–143)
De bevoegdheid van provinciale staten (artt. 144–158)
De bevoegdheid van gedeputeerde staten (artt. 159–176)
De bevoegdheid van de commissaris van de Koning (artt. 177–184)

De financiën van de provincie

Algemene bepalingen (artt. 185–194)
De begroting en de rekening
De begroting (artt. 195–202)
De rekening (artt. 203–208)
Goedkeuring van de begroting (artt. 209–217)
De administratie en de controle (artt. 218–221)
De provinciale belastingen (artt. 222–239)
Het provinciefonds (artt. 240–256)

Het toezicht op het provinciaal bestuur

Voorafgaand toezicht (artt. 257–264)
De vernietiging van besluiten (artt. 265–278)

Wijziging van de provinciale indeling (artt. 279–283)**Overgangs- en slotbepalingen (artt. 284–302)**

TITEL I. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet wordt verstaan onder het aantal inwoners van een provincie: het aantal inwoners volgens de door het Centraal Bureau voor de Statistiek openbaar gemaakte bevolkingscijfers per 1 januari.

2. Voor de vaststelling van het inwonertal bedoeld in artikel 8, geldt als peildatum 1 januari van het jaar voorafgaande aan het jaar van de verkiezing van provinciale staten. Het Centraal Bureau voor de Statistiek kan op schriftelijk verzoek van een provinciaal bestuur het inwonertal per de eerste dag van de vierde maand voorafgaande aan de maand van kandidaatstelling vaststellen indien aannemelijk is dat een in dat artikel genoemd inwonertal op genoemde datum is overschreden. In dat geval geldt dit tijdstip als peildatum.

Artikel 2

In deze wet wordt verstaan onder ingezetenen: zij die hun werkelijke woonplaats in de provincie hebben.

Artikel 3

Zij die in het persoonsregister van een gemeente opgenomen zijn, worden voor de toepassing van deze wet, behoudens bewijs van het tegendeel, geacht werkelijke woonplaats te hebben in de provincie waarin die gemeente is gelegen.

Artikel 4

In deze wet wordt onder ambtenaar mede verstaan: degene die op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht werkzaam is.

Artikel 5

In deze wet wordt verstaan onder:

- a. provinciaal bestuur: ieder bevoegd orgaan van de provincie;
- b. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- c. commissie: een commissie als bedoeld in artikel 80;
- d. uitkeringsjaar: het kalenderjaar waarover recht op uitkering als bedoeld in artikel 245, ontstaat.

TITEL II. DE INRICHTING EN SAMENSTELLING VAN HET PROVINCIAAL BESTUUR

Hoofdstuk I. Algemene bepaling

Artikel 6

In elke provincie zijn er provinciale staten, gedeputeerde staten en een commissaris van de Koning.

Hoofdstuk II. Provinciale staten

Artikel 7

Provinciale staten vertegenwoordigen de gehele bevolking van de provincie.

Artikel 8

1. Provinciale staten bestaan uit:

- 39 leden in een provincie beneden de 200 001 inwoners;
- 43 leden in een provincie van 200 001 – 300 000 inwoners;
- 47 leden in een provincie van 300 001 – 400 000 inwoners;
- 51 leden in een provincie van 400 001 – 500 000 inwoners;
- 55 leden in een provincie van 500 001 – 750 000 inwoners;
- 59 leden in een provincie van 750 001 – 1 000 000 inwoners;
- 63 leden in een provincie van 1 000 001 – 1 250 000 inwoners;
- 67 leden in een provincie van 1 250 001 – 1 500 000 inwoners;
- 71 leden in een provincie van 1 500 001 – 1 750 000 inwoners;
- 75 leden in een provincie van 1 750 001 – 2 000 000 inwoners;
- 79 leden in een provincie van 2 000 001 – 2 500 000 inwoners;
- 83 leden in een provincie boven de 2 500 000 inwoners.

2. Vermeerdering of vermindering van het aantal leden van provinciale staten, voortvloeiende uit wijziging van het aantal inwoners van de provincie, treedt eerst in bij de eerstvolgende periodieke verkiezing van de leden van provinciale staten.

Artikel 9

De commissaris van de Koning is voorzitter van provinciale staten.

Artikel 10

Voor het lidmaatschap van provinciale staten is vereist dat men Nederlander en ingezetene van de provincie is, de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en niet is uitgesloten van het kiesrecht.

Artikel 11

1. De leden van provinciale staten maken openbaar welke andere functies dan het lidmaatschap van provinciale staten zij vervullen.

2. Openbaarmaking geschiedt door terinzagelegging van een opgave van de in het eerste lid bedoelde functies op het provinciehuis.

Artikel 12

Ter vervulling van een tussentijds opengevallen plaats wordt niet als lid van provinciale staten toegelaten hij die na de laatstgehouden periodieke verkiezing van de leden van provinciale staten wegens handelen in strijd met artikel 15 van het lidmaatschap van provinciale staten is vervallen verklaard.

Artikel 13

1. Een lid van provinciale staten kan in ieder geval niet tevens zijn:

- a. minister;
- b. staatssecretaris;
- c. lid van de Raad van State;
- d. lid van de Algemene Rekenkamer;
- e. ambtenaar, door of vanwege het provinciaal bestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt.

2. Het bepaalde in het eerste lid, onder e, is niet van toepassing op hen die als vrijwilliger dan wel uit hoofde van een wettelijke verplichting niet bij wijze van beroep hulpdiensten verrichten.

Artikel 14

Alvorens hun functie te kunnen uitoefenen, leggen de leden van provinciale staten in de vergadering, in handen van de voorzitter, de volgende eed (verklaring en belofte) af:

«Ik zweer (verklaar) dat ik, om tot lid van provinciale staten benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer (verklaar en beloof) dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer (beloof) dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het provinciaal bestuur naar eer en geweten zal vervullen.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!»
(Dat verklaar en beloof ik!«)

Artikel 15

1. Een lid van provinciale staten mag niet:

a. als advocaat, procureur of adviseur in geschillen werkzaam zijn ten behoeve van de provincie of het provinciaal bestuur dan wel ten behoeve van de wederpartij van de provincie of het provinciaal bestuur;

b. als gemachtigde in geschillen werkzaam zijn ten behoeve van de wederpartij van de provincie of het provinciaal bestuur;

c. als vertegenwoordiger of adviseur werkzaam zijn ten behoeve van derden tot het aangaan van overeenkomsten met de provincie als bedoeld in onderdeel d;

d. rechtstreeks of middellijk een overeenkomst aangaan betreffende:

1e het aannemen van werk ten behoeve van de provincie;

2e het buiten dienstbetrekking tegen beloning verrichten van werkzaamheden ten behoeve van de provincie;

3e het doen van leveranties aan de provincie;

4e het verhuren van roerende zaken aan de provincie;

5e het verwerven van betwiste vorderingen ten laste van de provincie;

6e het van de provincie onderhands verwerven van onroerende zaken of beperkte rechten waaraan deze zijn onderworpen;

7e het onderhands huren of pachten van de provincie.

2. Van het bepaalde in het eerste lid, onder d, kan Onze Minister ontheffing verlenen.

Artikel 16

Provinciale staten stellen een reglement van orde voor hun vergaderingen en andere werkzaamheden vast.

Artikel 17

1. Provinciale staten vergaderen zo vaak als zij daartoe hebben besloten.

2. Voorts vergaderen zij indien de commissaris van de Koning of gedeputeerde staten het nodig oordelen of indien ten minste een vijfde van het aantal leden waaruit provinciale staten bestaan schriftelijk, met opgave van redenen, daarom verzoekt.

Artikel 18

1. Provinciale staten vergaderen na de periodieke verkiezing van hun leden voor de eerste maal in nieuwe samenstelling op de dag met ingang

waarvan de leden van provinciale staten in oude samenstelling aftreden.

2. In het geval, bedoeld in artikel V15 van de Kieswet (Stb. 1989, 423), wordt de vergadering gehouden zo spoedig mogelijk nadat veertien dagen zijn verlopen na de onherroepelijke goedkeuring van de geloofs-brieven van meer dan de helft van de leden.

Artikel 19

1. De commissaris roept de leden schriftelijk tot de vergadering op.
2. Tegelijkertijd met de oproeping brengt de commissaris dag, tijdstip en plaats van de vergadering ter openbare kennis. De agenda en de daarbij behorende voorstellen met uitzondering van de in artikel 25, tweede lid, bedoelde stukken worden tegelijkertijd met de oproeping en op een bij de bekendmaking aan te geven wijze ter inzage gelegd.

Artikel 20

1. De vergadering van provinciale staten wordt niet geopend voordat blijkens de presentielijst meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.
2. Indien ingevolge het eerste lid de vergadering niet kan worden geopend, belegt de commissaris van de Koning, onder verwijzing naar dit artikel, opnieuw een vergadering tegen een tijdstip dat ten minste vieren-twintig uur na het bezorgen van de oproeping is gelegen.
3. Op de vergadering, bedoeld in het tweede lid, is het eerste lid niet van toepassing. Provinciale staten kunnen echter over andere aangelegenheden dan die waarvoor de ingevolge het eerste lid niet geopende vergadering was belegd alleen beraadslagen of besluiten, indien blijkens de presentielijst meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

Artikel 21

De commissaris van de Koning heeft het recht in de vergadering aan de beraadslaging deel te nemen.

Artikel 22

De leden van het provinciaal bestuur en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor dan wel worden verplicht getuigenis af te leggen als bedoeld in artikel 191, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering over hetgeen zij in de vergadering van provinciale staten hebben gezegd of aan provinciale staten schriftelijk hebben overgelegd.

Artikel 23

1. De vergadering van provinciale staten wordt in het openbaar gehouden.
2. De deuren worden gesloten, wanneer ten minste een tiende van het aantal leden dat de presentielijst heeft getekend daarom verzoekt of de voorzitter het nodig oordeelt.
3. Provinciale staten beslissen vervolgens of met gesloten deuren zal worden vergaderd.
4. Van een vergadering met gesloten deuren wordt een afzonderlijk verslag opgemaakt, dat niet openbaar wordt gemaakt tenzij provinciale staten anders beslissen.

Artikel 24

In een besloten vergadering kan niet worden beraadslaagd of besloten over:

- a. de toelating van nieuw benoemde leden;
- b. de vaststelling en wijziging van de begroting en de vaststelling van de rekening;
- c. de invoering, wijziging en afschaffing van provinciale belastingen;
- en
- d. de benoeming en het ontslag van gedeputeerden.

Artikel 25

1. Provinciale staten kunnen op grond van een belang, genoemd in artikel 4 van de Wet openbaarheid van bestuur (Stb. 1978, 581), omtrent het in een besloten vergadering behandelde en omtrent de inhoud van de stukken die aan provinciale staten worden overgelegd, geheimhouding opleggen. Geheimhouding omtrent het in een besloten vergadering behandelde wordt tijdens die vergadering opgelegd. De geheimhouding wordt door hen die bij de behandeling aanwezig waren en allen die van het behandelde of de stukken kennis dragen, in acht genomen totdat provinciale staten haar opheffen.

2. Op grond van een belang, genoemd in artikel 4 van de Wet openbaarheid van bestuur, kan de geheimhouding eveneens worden opgelegd door gedeputeerde staten, de commissaris van de Koning en een provinciale commissie, ieder ten aanzien van stukken die zij aan provinciale staten of aan leden van provinciale staten overleggen. Daarvan wordt op de stukken melding gemaakt.

3. De krachtens het tweede lid opgelegde verplichting tot geheimhouding met betrekking tot aan provinciale staten overgelegde stukken vervalt, indien de oplegging niet door provinciale staten in hun eerstvolgende vergadering die blijkt de presentielijst door meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden is bezocht, wordt bekrachtigd.

4. De krachtens het tweede lid opgelegde verplichting tot geheimhouding met betrekking tot aan leden van provinciale staten overgelegde stukken wordt in acht genomen totdat het orgaan dat de verplichting heeft opgelegd, dan wel, indien het stuk waaromtrent geheimhouding is opgelegd aan provinciale staten is voorgelegd, totdat provinciale staten haar opheffen. Provinciale staten kunnen deze beslissing alleen nemen in een vergadering die blijkt de presentielijst door meer dan de helft van het aantal zitting hebbende leden is bezocht.

Artikel 26

1. De voorzitter zorgt voor de handhaving van de orde in de vergadering en is bevoegd, wanneer die orde op enigerlei wijze door toehoorders wordt verstoord, deze en zo nodig andere toehoorders te doen vertrekken.

2. Hij is bevoegd toehoorders die bij herhaling de orde in de vergadering verstoren voor ten hoogste drie maanden de toegang tot de vergadering te ontzeggen.

3. Hij kan provinciale staten voorstellen aan een lid dat door zijn gedragingen de geregelde gang van zaken belemmert, het verdere verblijf in de vergadering te ontzeggen. Over het voorstel wordt niet beraadslaagd. Na aanneming daarvan verlaat het lid de vergadering onmiddellijk. Zo nodig doet de voorzitter hem verwijderen. Bij herhaling van zijn gedrag kan het lid bovendien voor ten hoogste drie maanden de toegang tot de vergadering worden ontzegd.

Artikel 27

De leden van provinciale staten stemmen zonder last.

Artikel 28

1. Een lid van provinciale staten neemt niet deel aan de stemming over:

- a. een aangelegenheid die hem rechtstreeks of middellijk persoonlijk aangaat of waarbij hij als vertegenwoordiger is betrokken;
- b. de vaststelling of goedkeuring der rekening van een lichaam waaraan hij rekenplichtig is of tot welks bestuur hij behoort.

2. Bij een schriftelijke stemming wordt onder het deelnemen aan de stemming verstaan het inleveren van een stembriefje.

3. Een benoeming gaat iemand persoonlijk aan, wanneer hij behoort tot de personen tot wie de keuze door een voordracht of bij een herstemming is beperkt.

4. Het eerste lid is niet van toepassing bij de beslissing betreffende de geloofsbrieven van de na periodieke verkiezing benoemde leden.

Artikel 29

1. Een stemming is alleen geldig, indien meer dan de helft van het aantal leden dat zitting heeft en zich niet van deelneming aan de stemming moet onthouden, daaraan heeft deelgenomen.

2. Het eerste lid is niet van toepassing:

- a. ingeval opnieuw wordt gestemd over een voorstel of over een benoeming, voordracht of aanbeveling van een of meer personen ten aanzien van wie in een vorige vergadering een stemming op grond van dat lid niet geldig was;
- b. in een vergadering als bedoeld in artikel 20, tweede lid, voor zover het betreft onderwerpen die in de daaraan voorafgaande, ingevolge artikel 20, eerste lid, niet geopende vergadering aan de orde waren gesteld.

Artikel 30

1. Voor het tot stand komen van een besluit bij stemming wordt de volstrekte meerderheid vereist van hen die een stem hebben uitgebracht.

2. Bij een schriftelijke stemming wordt onder het uitbrengen van een stem verstaan het inleveren van een behoorlijk ingevuld stembriefje.

Artikel 31

1. De stemming over personen voor het doen van benoemingen, voordrachten of aanbevelingen geschiedt bij gesloten en ongetekende stembriefjes.

2. Indien de stemmen staken over personen tot wie de keuze door een voordracht of bij een herstemming is beperkt, wordt in dezelfde vergadering een herstemming gehouden.

3. Staken bij deze stemming de stemmen opnieuw, dan beslist terstond het lot.

Artikel 32

1. De overige stemmen geschieden bij hoofdelijke oproeping, indien de voorzitter of een van de leden dat verlangt. In dat geval geschieden zij mondeling.

2. Bij hoofdelijke oproeping is ieder ter vergadering aanwezig lid dat

zich niet van deelneming aan de stemming moet onthouden verplicht zijn stem voor of tegen uit te brengen.

3. Indien over een voorstel geen stemming wordt gevraagd, is het aangenomen.

4. Tenzij de vergadering voltallig is, wordt bij staking van stemmen het nemen van een besluit uitgesteld tot een volgende vergadering, waarin de beraadslagingen kunnen worden heropend.

5. Indien de stemmen staken in een voltallige vergadering of in een ingevolge het vierde lid opnieuw belegde vergadering, is het voorstel niet aangenomen.

6. Onder een voltallige vergadering wordt verstaan een vergadering waarin alle leden waaruit provinciale staten bestaan, voor zover zij zich niet van deelneming aan de stemming moesten onthouden, een stem hebben uitgebracht.

Artikel 33

Provinciale staten regelen op welke wijze ambtelijke bijstand wordt verleend aan de leden van provinciale staten.

Hoofdstuk III. Gedeputeerde staten

Artikel 34

1. De commissaris van de Koning en de gedeputeerden vormen te zamen gedeputeerde staten.

2. De commissaris is voorzitter van gedeputeerde staten.

Artikel 35

1. Provinciale staten benoemen uit hun midden gedeputeerden, ten getale van tenminste drie en ten hoogste negen.

2. De gedeputeerden, bedoeld in het eerste lid, vervullen een volledige betrekking. Provinciale staten kunnen evenwel besluiten dat een of meer van die betrekkingen in deeltijd worden uitgeoefend.

3. Indien de tweede volzin van het tweede lid toepassing vindt, bedraagt, in afwijking van het eerste lid, het aantal gedeputeerden ten hoogste elf, met dien verstande dat de tijdsbestedingsnorm van de gedeputeerden gezamenlijk ten hoogste tien procent meer bedraagt dan de tijdsbestedingsnorm van de gedeputeerden gezamenlijk zou hebben bedragen indien de tweede volzin van het tweede lid geen toepassing had gevonden.

4. Indien de tweede volzin van het tweede lid toepassing vindt, stellen provinciale staten bij de benoeming van de gedeputeerden de tijdsbestedingsnorm van elke gedeputeerde vast.

Artikel 36

De benoeming van gedeputeerden na de verkiezing van de leden van provinciale staten vindt plaats in de eerste vergadering van provinciale staten in nieuwe samenstelling, bedoeld in artikel 18.

Artikel 37

In het geval van artikel 36 gaat de benoeming van degene die zijn benoeming tot gedeputeerde heeft aangenomen, in op het tijdstip waarop ten minste de helft van het met inachtneming van artikel 35 bepaalde aantal gedeputeerden zijn benoeming heeft aangenomen of, indien de aanneming van de benoeming op een later tijdstip plaatsvindt, op dat tijdstip.

Artikel 38

De benoeming ter vervulling van een plaats die tussentijds openvalt geschiedt zo spoedig mogelijk, doch, tenzij provinciale staten in een bijzonder geval anders beslissen, eerst nadat opengevallen plaatsen in provinciale staten zijn vervuld.

Artikel 39

De benoemde gedeputeerde wordt geacht de benoeming niet aan te nemen, indien op de tiende dag na kennisgeving van de benoeming door middel van een aangetekende brief nog geen mededeling van hem is ontvangen dat hij de benoeming aanneemt.

Artikel 40

Wanneer de benoeming niet is aangenomen, geschiedt zo spoedig mogelijk een nieuwe benoeming.

Artikel 41

1. De gedeputeerden treden af op het tijdstip van aftreden van de leden van provinciale staten.
2. Vanaf het tijdstip van aftreden van de gedeputeerden tot het tijdstip waarop na de verkiezing van de leden van de nieuwe provinciale staten ten minste de helft van het met inachtneming van artikel 35 bepaalde aantal gedeputeerden de benoeming heeft aangenomen, treedt de commissaris van de Koning in de plaats van gedeputeerde staten.

Artikel 42

1. Een gedeputeerde kan te allen tijde ontslag nemen. Hij doet daarvan schriftelijk mededeling aan provinciale staten.
2. Het ontslag gaat in met ingang van de dag, gelegen een maand na de dag waarop hij zijn ontslag heeft genomen of zoveel eerder als zijn opvolger de benoeming heeft aangenomen.

Artikel 43

1. De gedeputeerden genieten ten laste van de provincie een bezoldiging, die bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld.
2. Daarbij kunnen tevens regels worden gesteld betreffende tegemoetkoming in of vergoeding van bijzondere kosten en betreffende andere financiële voorzieningen die verband houden met de vervulling van het ambt van gedeputeerde.
3. Een krachtens het eerste lid vastgestelde algemene maatregel van bestuur treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin hij is geplaatst. Van de plaatsing wordt onverwijld mededeling gedaan aan de beide Kamers der Staten-Generaal.
4. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten de gedeputeerden als zodanig geen inkomsten, in welke vorm ook, ten laste van de provincie.
5. De gedeputeerden genieten, in welke vorm ook, geen vergoedingen voor werkzaamheden, verricht in nevenfuncties die zij vervullen uit hoofde van het ambt van gedeputeerde, ongeacht of die vergoedingen ten laste van de provincie komen of niet. Indien deze vergoedingen worden uitgekeerd, worden zij gestort in de provinciale kas.

Artikel 44

1. Een gedeputeerde kan niet gelijktijdig met zijn functie de betrekking uitoefenen van:

- a. voorzitter of lid van het bestuur van of ambtenaar in dienst van een in de provincie gelegen gemeente of waterschap;
- b. ambtenaar in dienst van een bij gemeenschappelijke regeling ingesteld lichaam waarvan een orgaan aan toezicht van gedeputeerde staten is onderworpen;
- c. ambtenaar door of vanwege het Rijk aangesteld, tot wiens taak behoort het verrichten van werkzaamheden in het kader van het toezicht op de provincie.

2. Een gedeputeerde kan niet gelijktijdig met zijn functie een betrekking uitoefenen waarin hij door de wet of door een algemene maatregel van bestuur geroepen wordt het provinciaal bestuur van advies te dienen.

Artikel 45

1. Indien degene wiens benoeming tot gedeputeerde is ingegaan, een betrekking uitoefent als bedoeld in artikel 44, eerste en tweede lid, draagt hij er onverwijld zorg voor dat hij van de uitoefening van die betrekking wordt ontheven.

2. Provinciale staten verlenen hem ontslag indien hij dit nalaat.

3. Het ontslag gaat terstond in.

Artikel 46

1. Indien een gedeputeerde een betrekking gaat uitoefenen als bedoeld in artikel 44, eerste en tweede lid, neemt hij onmiddellijk ontslag. Hij doet hiervan schriftelijk mededeling aan provinciale staten.

2. Artikel 45, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 47

In zaken die aan de uitspraak van gedeputeerde staten zijn onderworpen mag een gedeputeerde niet als gemachtigde of adviseur werkzaam zijn.

Artikel 48

Schorsing in en tussentijds verlies van het lidmaatschap van provinciale staten brengt terstond schorsing in, onderscheidenlijk verlies van het ambt van gedeputeerde mede.

Artikel 49

Provinciale staten kunnen een of meer gedeputeerden ontslag verlenen, indien dezen het vertrouwen van provinciale staten niet meer bezitten. Op het ontslagbesluit is artikel 7, tweede lid, van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (Stb. 1975, 284) niet van toepassing.

Artikel 50

1. Over een voorstel tot het verlenen van ontslag als bedoeld in artikel 49 wordt niet beraadslaagd of besloten, dan nadat provinciale staten ten

minste twee weken en ten hoogste drie maanden tevoren hebben verklaard, dat de betrokken gedeputeerden het vertrouwen van provinciale staten niet meer bezitten.

2. De oproeping tot de vergadering waarin over dat voorstel wordt beraadslaagd of besloten wordt ten minste achtenveertig uur voor de aanvang of zoveel eerder als provinciale staten hebben bepaald, bij de leden van provinciale staten bezorgd. Zij vermeldt het voorstel tot het verlenen van ontslag als bedoeld in artikel 49.

3. Artikel 28 is niet van toepassing bij besluiten van provinciale staten ingevolge artikel 49 of ingevolge dit artikel.

Artikel 51

1. Bij verhindering, ontstentenis of ontslag van een gedeputeerde, of indien een gedeputeerde met de waarneming van het ambt van commissaris van de Koning is belast, wordt hij zo nodig vervangen door een lid van provinciale staten, aan te wijzen door provinciale staten.

2. De toekenning van een vergoeding ten laste van de provincie aan degene die met de waarneming van het ambt van gedeputeerde is belast, wordt geregeld bij algemene maatregel van bestuur.

3. Ten aanzien van degene die met de waarneming van het ambt van gedeputeerde is belast, zijn de artikelen 44 en 45 van overeenkomstige toepassing indien provinciale staten zulks voorafgaande aan of bij de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, hebben bepaald.

Artikel 52

Gedeputeerde staten stellen een reglement van orde voor hun vergaderingen en an are werkzaamheden vast, dat aan provinciale staten wordt toegezonden.

Artikel 53

1. De commissaris van de Koning stelt, met inachtneming van hetgeen gedeputeerde staten hebben bepaald, dag en plaats van de vergadering van gedeputeerde staten en het tijdstip van de opening vast.

2. De commissaris maakt dag en plaats van te houden openbare vergaderingen en het tijdstip van de opening bekend.

Artikel 54

1. De vergaderingen van gedeputeerde staten worden met gesloten deuren gehouden, voor zover gedeputeerde staten niet anders hebben bepaald.

2. Het reglement van orde voor de vergaderingen kan regels geven omtrent de openbaarheid van de vergaderingen van gedeputeerde staten.

3. Ten aanzien van bepalingen in het reglement van orde die betrekking hebben op vergaderingen vindt artikel 145 geen toepassing.

Artikel 55

1. Gedeputeerde staten kunnen op grond van een belang, genoemd in artikel 4 van de Wet openbaarheid van bestuur, omtrent het in een besloten vergadering behandelde en omtrent de inhoud van de stukken die aan hen worden overgelegd, geheimhouding opleggen. Geheimhouding omtrent het in een besloten vergadering behandelde wordt tijdens die vergadering opgelegd. De geheimhouding wordt door hen die bij de behandeling aanwezig waren en allen die van het behandelde of de

stukken kennis dragen, in acht genomen totdat gedeputeerde staten haar opheffen.

2. Op grond van een belang, genoemd in artikel 4 van de Wet openbaarheid van bestuur, kan de geheimhouding eveneens worden opgelegd door de commissaris van de Koning of een commissie, ten aanzien van de stukken die zij aan gedeputeerde staten overleggen. Daarvan wordt op de stukken melding gemaakt. De geheimhouding wordt in acht genomen totdat het orgaan dat de verplichting heeft opgelegd, dan wel provinciale staten, haar opheffen.

3. Indien gedeputeerde staten zich ter zake van het behandelde waarvoor een verplichting tot geheimhouding geldt tot provinciale staten hebben gericht, wordt de geheimhouding in acht genomen totdat provinciale staten haar opheffen.

Artikel 56

1. In de vergadering van gedeputeerde staten kan slechts worden beraadslaagd en besloten, indien ten minste de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

2. Indien het vereiste aantal leden niet tegenwoordig is, belegt de commissaris van de Koning, onder verwijzing naar dit artikel, opnieuw een vergadering.

3. Op de vergadering, bedoeld in het tweede lid, is het eerste lid niet van toepassing. Gedeputeerde staten kunnen echter over andere aangelegenheden dan die waarvoor de eerdere vergadering was belegd alleen beraadslagen en besluiten, indien ten minste de helft van het aantal zitting hebbende leden tegenwoordig is.

Artikel 57

De leden van gedeputeerde staten en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor hetgeen zij in de vergadering van gedeputeerde staten hebben gezegd of aan gedeputeerde staten schriftelijk hebben overgelegd.

Artikel 58

De artikelen 28, eerste tot en met derde lid, 29 en 30 zijn ten aanzien van de vergaderingen van gedeputeerde staten van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59

1. Indien bij een stemming, anders dan over personen voor het doen van benoemingen, voordrachten of aanbevelingen, de stemmen staken, wordt opnieuw gestemd.

2. Staken de stemmen andermaal over hetzelfde voorstel, dan beslist de stem van de voorzitter.

Artikel 60

1. Provinciale staten kunnen regelen van welke besluiten van gedeputeerde staten aan de leden van provinciale staten kennisgeving wordt gedaan. Daarbij kunnen provinciale staten de gevallen bepalen waarin met terinzagelegging kan worden volstaan.

2. Gedeputeerde staten laten de kennisgeving of terinzagelegging achterwege voor zover deze in strijd is met het openbaar belang.

Hoofdstuk IV. De commissaris van de Koning

Artikel 61

1. De commissaris van de Koning wordt bij koninklijk besluit benoemd en herbenoemd voor de tijd van zes jaar. Hij kan te allen tijde bij koninklijk besluit worden ontslagen.

2. Alvorens een voordracht voor een benoeming te doen verzoekt Onze Minister provinciale staten hem hun gevoelen kenbaar te maken met betrekking tot de aan de te benoemen commissaris te stellen eisen van bekwaamheid en geschiktheid.

3. Provinciale staten kunnen uit hun midden een vertrouwenscommissie instellen, belast met de beoordeling van op haar verzoek door Onze Minister daartoe geselecteerde kandidaten. De vertrouwenscommissie brengt vertrouwelijk verslag uit van haar bevindingen aan Onze Minister.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de bij benoeming te volgen procedure.

5. Alvorens een voordracht voor een herbenoeming te doen stelt Onze Minister provinciale staten in de gelegenheid hem hun gevoelen omtrent het functioneren van de commissaris kenbaar te maken. Met betrekking tot het in de vorige volzin bepaalde worden bij algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld.

Artikel 62

1. De commissaris kan bij koninklijk besluit worden geschorst.

2. Onze Minister kan, in afwachting van een beslissing omtrent schorsing, bepalen dat de commissaris zijn functie niet uitoefent.

3. Een besluit als bedoeld in het tweede lid vervalt, indien niet binnen een maand een besluit omtrent de schorsing is genomen.

Artikel 63

Voor de benoembaarheid tot commissaris is het Nederlanderschap vereist.

Artikel 64

Alvorens zijn ambt te aanvaarden, legt de commissaris in handen van de Koning de volgende eed (verklaring en belofte) af:

«Ik zweer (verklaar) dat ik, om tot commissaris van de Koning benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer (verklaar en beloof) dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer (beloof) dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als commissaris van de Koning naar eer en geweten zal vervullen.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!»

(Dat verklaar en beloof ik!)

Artikel 65

1. De commissaris geniet ten laste van de provincie een bezoldiging, die bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld.

2. Daarbij kunnen tevens regels worden gesteld betreffende

tegemoetkoming in of vergoeding van bijzondere kosten en betreffende andere financiële voorzieningen die verband houden met de vervulling van zijn ambt.

3. Een krachtens het eerste lid vastgestelde algemene maatregel van bestuur treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin hij is geplaatst. Van de plaatsing wordt onverwijld mededeling gedaan aan de beide Kamers der Staten-Generaal.

4. Buiten hetgeen hem bij of krachtens de wet is toegekend, geniet de commissaris als zodanig geen inkomsten, in welke vorm ook, ten laste van de provincie.

5. De commissaris geniet, in welke vorm ook, geen vergoedingen voor werkzaamheden, verricht in nevenfuncties welke hij vervult uit hoofde van zijn ambt, ongeacht of die vergoedingen ten laste van de provincie komen of niet. Indien deze vergoedingen worden uitgekeerd, worden zij gestort in de provinciale kas.

Artikel 66

1. De commissaris vervult geen nevenfuncties waarvan de uitoefening ongewenst is met het oog op de goede vervulling van het ambt van commissaris of op handhaving van zijn onpartijdigheid en onafhankelijkheid of van het vertrouwen daarin.

2. De commissaris meldt zijn voornemen tot aanvaarding van een nevenfunctie, anders dan uit hoofde van het ambt van commissaris, aan provinciale staten.

3. De commissaris maakt openbaar welke nevenfuncties hij, anders dan uit hoofde van het ambt van commissaris, vervult.

Artikel 67

De commissaris kan niet tevens zijn:

- a. lid van provinciale staten;
- b. ambtenaar door of vanwege het provinciaal bestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt;
- c. voorzitter of lid van het bestuur van een in de provincie gelegen gemeente of waterschap.

Artikel 68

Het bepaalde in artikel 15 is van overeenkomstige toepassing op de commissaris.

Artikel 69

Het ambt van commissaris ontheft van alle bij of krachtens de wet opgelegde verplichtingen tot het verrichten van persoonlijke diensten.

Artikel 70

De commissaris heeft zijn werkelijke woonplaats in de provincie.

Artikel 71

1. Indien de commissaris langer dan zes weken buiten de provincie wenst te verblijven, behoeft hij daartoe de toestemming van Onze Minister. De toestemming mag alleen worden verleend, indien het belang van de provincie zich daartegen niet verzet.

2. De Algemene Termijnenwet (Stb. 1964, 314) is niet van toepassing op de termijn genoemd in het eerste lid.

Artikel 72

1. Voor zover dit niet bij de wet is geschied, worden bij algemene maatregel van bestuur ten aanzien van de commissaris regels vastgesteld betreffende:

- a. benoeming, schorsing, tijdelijk niet uitoefenen van zijn functie en ontslag;
- b. het onderzoek naar de geschiktheid en de bekwaamheid;
- c. uitkering bij ontslag;
- d. aanspraken in geval van ziekte;
- e. bescherming bij de arbeid;
- f. andere aangelegenheden, zijn rechtspositie betreffende, die regeling behoeven.

2. Bij de regels betreffende de in het eerste lid, onder f, bedoelde aangelegenheden kunnen financiële voorzieningen worden getroffen die ten laste van de provincie komen.

Artikel 73

1. Alle aan provinciale staten of aan gedeputeerde staten gerichte stukken worden door of namens de commissaris geopend.

2. Van de ontvangst van aan provinciale staten gerichte stukken die niet terstond in de vergadering van provinciale staten aan de orde worden gesteld, doet hij in de eerstvolgende vergadering van provinciale staten mededeling.

Artikel 74

1. De stukken die van provinciale staten uitgaan, worden door de commissaris ondertekend.

2. De stukken die van gedeputeerde staten uitgaan, worden door de commissaris ondertekend. Gedeputeerde staten kunnen hem toestaan de ondertekening op te dragen aan een ander lid van gedeputeerde staten, aan de griffier of aan een of meer andere provinciale ambtenaren.

Artikel 75

1. Bij verhindering of ontstentenis van de commissaris wordt zijn ambt waargenomen door een gedeputeerde, door gedeputeerde staten aan te wijzen. Van de aanwijzing doet de commissaris schriftelijk mededeling aan Onze Minister.

2. Bij verhindering of ontstentenis van alle gedeputeerden wordt het ambt waargenomen door het oudste lid in jaren van provinciale staten, tenzij provinciale staten een ander lid met de waarneming belasten.

3. Bij verhindering of ontstentenis van de commissaris op de dag met ingang waarvan de zittende provinciale staten zijn afgetreden, zal het ambt worden waargenomen door een afgetreden gedeputeerde aan te wijzen door de afgetreden gedeputeerde staten of, bij ontstentenis van alle afgetreden gedeputeerden, door het oudste lid in jaren van de afgetreden provinciale staten, een en ander totdat in de waarneming overeenkomstig het eerste en tweede lid is voorzien.

Artikel 76

1. Indien de regering het in het belang van de provincie nodig oordeelt, voorziet zij in afwijking van artikel 75 in de waarneming. Alvorens daartoe over te gaan hoort zij provinciale staten, tenzij gewichtige redenen zich daartegen verzetten.

2. Hij die door de regering met de waarneming van het ambt van commissaris is belast, legt, indien hij geen lid van provinciale staten is, in handen van Onze Minister een overeenkomstig artikel 64 luidende eed (verklaring en belofte) af.

Artikel 77

De toekenning van een vergoeding aan degene die met de waarneming van het ambt van commissaris is belast, wordt geregeld bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 78

Ten aanzien van degene die met de waarneming van het ambt van commissaris is belast, is artikel 15 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 79

1. Provinciale staten kunnen regelen van welke besluiten van de commissaris aan de leden van provinciale staten kennisgeving wordt gedaan. Daarbij kunnen provinciale staten de gevallen bepalen waarin met terinzagelegging kan worden volstaan.

2. De commissaris laat de kennisgeving of terinzagelegging achterwege voor zover deze in strijd is met het openbaar belang.

Hoofdstuk V. De commissies

Artikel 80

1. Provinciale staten kunnen commissies instellen.

2. Zij regelen de taken, de bevoegdheden, de samenstelling en de wijze waarop de leden van provinciale staten inzage hebben in stukken waaromtrent door de commissie geheimhouding is opgelegd. Deze inzage kan slechts worden geweigerd voor zover zij in strijd is met het openbaar belang.

Artikel 81

1. Ten aanzien van een commissie waaraan bevoegdheden van provinciale staten worden toegekend, regelen provinciale staten de verantwoording aan provinciale staten en, voor zover zulks in verband met de aard en de omvang van de opgedragen taken nodig is, tevens het toezicht van provinciale staten op de uitoefening van bevoegdheden door de commissie.

2. Ten aanzien van de vergadering van een commissie als bedoeld in het eerste lid zijn, met inachtneming van door provinciale staten gestelde nadere regels, de artikelen 19, tweede lid, en 23 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 82

1. Ten aanzien van een commissie waaraan bevoegdheden van gedeputeerde staten worden toegekend, regelen provinciale staten tevens de verantwoording aan provinciale staten en, voor zover zulks in verband met de aard en de omvang van de opgedragen taken nodig is, op voorstel van gedeputeerde staten, tevens de openbaarheid van de vergaderingen en het toezicht van gedeputeerde staten op de uitoefening van bevoegdheden door de commissie.

2. In een commissie waaraan de bevoegdheid van gedeputeerde staten, bedoeld in artikel 170, eerste lid, wordt toegekend, wordt ten minste één lid van gedeputeerde staten tot lid benoemd.

3. Indien aan een commissie behalve bevoegdheden van gedeputeerde staten ook bevoegdheden van provinciale staten zijn toegekend, zijn, met inachtneming van door provinciale staten gestelde nadere regels, ten aanzien van de vergadering van die commissie de artikelen 19, tweede lid, en 23 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 83

Ten aanzien van een commissie die is belast met het voorbereiden van door provinciale staten te nemen beslissingen op beroep- en bezwaarschriften, dan wel met het beslissen op deze beroep- en bezwaarschriften, regelen provinciale staten tevens:

- a. de openbaarheid van de vergaderingen;
- b. de voorbereiding, de uitvoering en de openbaarmaking van besluiten van de commissie.

Artikel 84

Het bepaalde in de artikelen 81, eerste lid, voor zover de regeling van de verantwoording aan provinciale staten betreft, en 82, eerste lid, voorzover de regeling van de verantwoording aan provinciale staten betreft, is niet van toepassing op een commissie als bedoeld in artikel 85.

Artikel 85

1. De leden van een commissie waaraan de behartiging van de belangen van een deel van de provincie is opgedragen en waaraan met het oog daarop een zodanig samenstel van bevoegdheden van provinciale staten is overgedragen, dat zij als een algemeen vertegenwoordigend orgaan moet worden aangemerkt, worden rechtstreeks gekozen door de ingezetenen van dat deel van de provincie die kiesgerechtigd zijn voor de verkiezing van de leden van provinciale staten.

2. Provinciale staten regelen de in het eerste lid bedoelde verkiezing zoveel mogelijk overeenkomstig de bepalingen van de Kieswet voor de verkiezing van de leden van provinciale staten. Hoofdstuk Y van de Kieswet is op de verkiezing van overeenkomstige toepassing.

Artikel 86

Om lid te kunnen zijn van een commissie als bedoeld in artikel 85 is vereist dat men ingezetene is van het betreffende deel van de provincie en overigens voldoet aan de vereisten voor het lidmaatschap van provinciale staten.

Artikel 87

1. Een lid van een commissie als bedoeld in artikel 85 kan niet tevens zijn:

- a. commissaris van de Koning;
- b. lid van provinciale staten;
- c. griffier van de provincie;
- d. ambtenaar, door of vanwege de commissie aangesteld of daaraan ondergeschikt.

2. Artikel 13, eerste lid, onderdelen a tot en met d, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 88

Indien bij de instelling van een commissie als bedoeld in artikel 85 in een dagelijks bestuur wordt voorzien, kunnen provinciale staten tevens het dagelijks bestuur bevoegd verklaren de uitoefening van een of meer aan het dagelijks bestuur toegekende bevoegdheden uit naam en onder verantwoordelijkheid van dit bestuur op te dragen aan een of meer leden van dit bestuur, tenzij de regeling waarop de bevoegdheid steunt zich daartegen verzet.

Artikel 89

1. De instelling van vaste commissies van advies aan gedeputeerde staten of aan de commissaris van de Koning en de regeling van hun bevoegdheden en samenstelling geschieden door provinciale staten op voorstel van gedeputeerde staten onderscheidenlijk de commissaris van de Koning.

2. Ten aanzien van een vergadering van een vaste commissie van advies aan gedeputeerde staten die tevens tot taak heeft gedeputeerde staten van advies te dienen bij de voorbereiding van de besluitvorming in provinciale staten, zijn, met inachtneming van door provinciale staten gestelde nadere regels, de artikelen 19, tweede lid, en 23 van overeenkomstige toepassing.

3. Bij de samenstelling van een vaste commissie van advies aan gedeputeerde staten of aan de commissaris die tevens tot taak heeft gedeputeerde staten of de commissaris van advies te dienen bij de voorbereiding van de besluitvorming in provinciale staten, zorgen provinciale staten, voor zover het de benoeming in een dergelijke commissie betreft van leden van provinciale staten, voor een evenwichtige vertegenwoordiging van de in provinciale staten vertegenwoordigde groeperingen.

Artikel 90

Andere commissies van advies aan gedeputeerde staten of aan de commissaris van de Koning worden door gedeputeerde staten onderscheidenlijk de commissaris van de Koning ingesteld.

Artikel 91

1. Een commissie kan in een besloten vergadering, op grond van een belang, genoemd in artikel 4 van de Wet openbaarheid van bestuur, omtrent het in die vergadering met gesloten deuren behandelde en omtrent de inhoud van de stukken die aan de commissie worden overgelegd, geheimhouding opleggen. Geheimhouding omtrent het in een besloten vergadering behandelde wordt tijdens die vergadering opgelegd. De geheimhouding wordt door hen die bij de behandeling aanwezig waren en allen die van het behandelde of de stukken kennis dragen, in acht genomen totdat de commissie haar opheft.

2. Op grond van een belang, genoemd in artikel 4 van de Wet openbaarheid van bestuur, kan de geheimhouding eveneens worden opgelegd door de voorzitter van de commissie, gedeputeerde staten en de commissaris van de Koning, ieder ten aanzien van stukken die zij aan de commissie overleggen. Daarvan wordt op de stukken melding gemaakt. De geheimhouding wordt in acht genomen totdat het orgaan dat de verplichting heeft opgelegd, dan wel provinciale staten haar opheffen.

3. Indien de commissie zich ter zake van het behandelde waarvoor een

verplichting tot geheimhouding geldt tot provinciale staten heeft gericht, wordt de geheimhouding in acht genomen totdat provinciale staten haar opheffen.

Artikel 92

1. De leden van een commissie en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor dan wel worden verplicht getuigenis af te leggen als bedoeld in artikel 191, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering over hetgeen zij in de vergadering van de commissie hebben gezegd of aan deze schriftelijk hebben overgelegd.

2. Indien een subcommissie is ingesteld is het bepaalde in het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk VI. Geldelijke voorzieningen ten behoeve van de leden van provinciale staten en de commissies

Artikel 93

1. De leden van provinciale staten die geen lid zijn van gedeputeerde staten genieten naar bij provinciale verordening te stellen regelen vergoeding van reis- en verblijfkosten voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van commissies.

2. Aan de leden van provinciale staten die geen lid zijn van gedeputeerde staten vindt vergoeding van reis- en verblijfkosten, in andere gevallen dan die van het eerste lid, alleen plaats voor zover provinciale staten dat bepalen bij verordening. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vergoeding, bedoeld in het eerste en tweede lid.

3. De leden van provinciale staten die geen lid zijn van gedeputeerde staten genieten een vergoeding voor hun werkzaamheden en een tegemoetkoming in de andere kosten dan bedoeld in het eerste en tweede lid. Deze vergoeding en tegemoetkoming worden op jaarbasis door provinciale staten bij verordening vastgesteld naar bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Bij de in het derde lid bedoelde algemene maatregel van bestuur kunnen tevens regels worden gesteld betreffende tegemoetkoming in of vergoeding van bijzondere kosten en betreffende andere financiële voorzieningen die verband houden met de vervulling van het lidmaatschap van provinciale staten.

Artikel 94

1. De leden van een commissie ontvangen voor zover provinciale staten het bepalen:

- a. een vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen van de commissie en haar subcommissies, en
- b. een vergoeding van reis- en verblijfkosten.

Het bepaalde in dit lid is niet van toepassing op leden van een commissie die tevens lid van provinciale staten zijn en op ambtenaren die als zodanig tot lid van een commissie zijn benoemd.

2. In bijzondere gevallen kunnen provinciale staten bepalen dat de leden van het dagelijks bestuur van een commissie die geen lid zijn van gedeputeerde staten een vaste vergoeding voor hun werkzaamheden ontvangen.

3. Provinciale staten kunnen bepalen dat de leden van een commissie als bedoeld in artikel 85 een vaste vergoeding voor hun werkzaamheden en een tegemoetkoming in de kosten ontvangen en dat de leden van het

dagelijks bestuur van die commissie een bezoldiging genieten.

4. De in het eerste, tweede en derde lid bedoelde vergoedingen en bezoldiging worden door provinciale staten bij verordening vastgesteld.

5. Ten aanzien van de vergoeding bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en de bezoldiging bedoeld in het vierde lid, worden bij algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld. Ten aanzien van de overige vergoedingen bedoeld in dit artikel kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld.

Artikel 95

De verordeningen bedoeld in de artikelen 93 en 94 worden aan Onze Minister gezonden.

Artikel 96

1. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend, ontvangen de leden van provinciale staten, van een commissie en van het dagelijks bestuur van een commissie als zodanig geen andere vergoedingen en tegemoetkomingen ten laste van de provincie.

2. Voordelen ten laste van de provincie, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, genieten zij slechts voor zover provinciale staten dit bij verordening bepalen. De verordening behoeft de goedkeuring van Onze Minister.

Hoofdstuk VII. De griffier

Artikel 97

In iedere provincie is een griffier.

Artikel 98

1. De griffier wordt door provinciale staten benoemd. Voorafgaand aan de benoeming maken gedeputeerde staten een aanbeveling van twee personen op. Provinciale staten kunnen de griffier schorsen en ontslaan.

2. Gedeputeerde staten kunnen in spoedeisende gevallen tot schorsing overgaan. Zij doen daarvan terstond mededeling aan provinciale staten. De schorsing vervalt, wanneer provinciale staten haar niet in hun eerstvolgende vergadering bekrachtigen.

Artikel 99

De bezoldiging van de griffier wordt bij algemene maatregel van bestuur geregeld.

Artikel 100

De griffier mag geen handelingen verrichten als bedoeld in artikel 15, eerste lid. Het tweede lid van artikel 15 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 101

1. De griffier staat provinciale staten, gedeputeerde staten en de commissaris van de Koning alsmede de door hen ingestelde commissies bij de uitoefening van hun taak terzijde.

2. Provinciale staten stellen in een instructie nadere regels vast betreffende de taak en de bevoegdheid van de griffier.

Artikel 102

De griffier is in de vergadering van provinciale staten en van gedeputeerde staten aanwezig.

Artikel 103

1. De stukken die van provinciale staten en van gedeputeerde staten uitgaan, worden door de griffier medeondertekend.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de ondertekening van stukken die van gedeputeerde staten uitgaan ingevolge artikel 74, tweede lid, aan de griffier of een andere provinciale ambtenaar is opgedragen.

Artikel 104

Provinciale staten regelen de vervanging van de griffier.

Artikel 105

Ten aanzien van degene die de griffier vervangt is artikel 100 van overeenkomstige toepassing.

TITEL III. DE BEVOEGDHEID VAN HET PROVINCIAAL BESTUUR

Hoofdstuk VIII. Algemene bepalingen

§ 1. Inleidende bepalingen

Artikel 106

1. De bevoegdheid tot regeling en bestuur inzake de huishouding van de provincie wordt aan het provinciaal bestuur overgelaten.

2. Regeling en bestuur kunnen van het provinciaal bestuur worden gevorderd bij of krachtens een bijzondere wet ter verzekering van de uitvoering daarvan, met dien verstande dat het geven van voorschriften of aanwijzingen aan het provinciaal bestuur en het aan het provinciaal bestuur opleggen of in zijn plaats vaststellen van besluiten door andere dan provinciale organen, slechts kan geschieden indien de bevoegdheid daartoe bij de wet is toegekend.

3. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 109, vijfde lid, en 118, vierde lid, worden de kosten verbonden aan de uitvoering van het tweede lid voor zover zij ten laste van de betrokken provincies blijven, door het Rijk aan hen vergoed.

Artikel 107

Bij of krachtens de wet kan zo nodig onderscheid worden gemaakt tussen provincies.

Artikel 108

1. Het provinciaal bestuur kan bevoegdheden van regeling en bestuur, gevorderd bij of krachtens een bijzondere wet, voor het gebied van een of meer gemeenten of waterschappen overdragen aan de besturen van die gemeenten of waterschappen voor zover die bevoegdheden zich naar

hun aard en schaal daartoe lenen en die besturen daarmee instemmen.

2. Een besluit als bedoeld in het eerste lid regelt de gevolgen van intrekking van het besluit.

3. Het ontwerp van een besluit als bedoeld in het eerste lid behoeft de instemming van provinciale staten en van de raden van de betrokken gemeenten onderscheidenlijk de algemene besturen van de betrokken waterschappen.

4. Een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt binnen een week toegezonden aan Onze Minister wie het aangaat.

5. Ten aanzien van de bekendmaking van een besluit als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 137 tot en met 139 van overeenkomstige toepassing.

6. De voorschriften met betrekking tot de bevoegdheid van het provinciaal bestuur, de uitoefening daarvan en het toezicht daarop, uitgezonderd die met betrekking tot vergaderingen, zijn ten aanzien van de ingevolge het eerste lid overgedragen bevoegdheden van overeenkomstige toepassing.

7. Het provinciaal bestuur oefent geen toezicht uit en geeft geen voorschriften met betrekking tot de uitoefening van de ingevolge het eerste lid overgedragen bevoegdheden.

8. Indien het verzoek van een gemeentebestuur of bestuur van een waterschap tot het nemen van een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt afgewezen, wordt die afwijzing door het provinciaal bestuur met redenen omkleed.

Artikel 109

1. In dit artikel wordt verstaan onder:

a. plan: een besluit dat een samenhangend geheel van op elkaar afgestemde keuzes bevat omtrent door het provinciaal bestuur te nemen besluiten of te verrichten handelingen, ten einde een of meer doelstellingen te bereiken;

b. beleidsverslag: een schriftelijke rapportage betreffende het door het provinciaal bestuur gevoerde beleid op een of meer beleidsterreinen dan wel op onderdelen daarvan en de samenhang daarbinnen of daartussen.

2. Het opstellen van een plan of van een beleidsverslag en het daarbij volgen van een voorgeschreven procedure kan vanwege het Rijk van het provinciaal bestuur slechts worden gevorderd in bij de wet te bepalen gevallen.

3. Een verplichting als bedoeld in het tweede lid geldt voor ten hoogste vier jaren tenzij de wet anders bepaalt.

4. Het opstellen van een plan of van een beleidsverslag en het daarbij volgen van een voorgeschreven procedure kan vanwege het Rijk in andere dan bij de wet bepaalde gevallen slechts voor een termijn van ten hoogste vier jaren van een provinciaal bestuur worden gevraagd als onderdeel van een regeling betreffende uitkeringen uit 's Rijks kas als bedoeld in artikel 187, eerste lid, tweede volzin. Artikel 118, eerste lid, is niet van toepassing op de verstrekking en inwinning van informatie in het kader van een in dit lid bedoeld plan of beleidsverslag.

5. Het opstellen van een plan of een beleidsverslag en het daarbij volgen van een voorgeschreven procedure wordt van een provinciaal bestuur niet gevorderd of gevraagd, dan nadat is aangegeven hoe de financiële gevolgen ervan voor de provincie worden gecompenseerd.

6. Het bepaalde in dit artikel is niet van toepassing op de begrotingen bedoeld in de artikelen 195 en 202, derde lid, en op de rekening bedoeld in artikel 203.

Artikel 110

1. Het opstellen van een plan of van een beleidsverslag als bedoeld in artikel 109 en het daarbij volgen van een voorgeschreven procedure wordt alleen gevorderd, indien:

- a. dit noodzakelijk is uit een oogpunt van afstemming tussen provinciaal beleid en het beleid van het Rijk, of
- b. de ontwikkeling van beleid op een nieuw beleidsterrein dit noodzakelijk maakt.

2. Het opstellen van een plan of van een beleidsverslag als bedoeld in artikel 109 en het daarbij volgen van een voorgeschreven procedure wordt niet gevorderd, indien:

- a. het provinciaal bestuur daardoor ontoelaatbaar beperkt wordt in zijn inhoudelijke of financiële beleidsruimte;
- b. de bestuurslasten niet in redelijke verhouding staan tot de te verwachten baten of een aanzienlijk beslag leggen op de voor het betrokken beleidsterrein beschikbare middelen;
- c. integratie met een bestaand plan of een bestaand beleidsverslag dan wel met de begrotingen, bedoeld in de artikelen 195 en 202, derde lid, of de rekening, bedoeld in artikel 203, mogelijk is;
- d. het bevorderen van de samenhang in het provinciaal beleid door onderlinge afstemming van onderdelen daarvan onmogelijk wordt;
- e. het uitsluitend dient tot het verkrijgen van informatie.

3. Indien in een voorstel van wet tot invoering of wijziging van bepalingen waarbij het opstellen van een plan of van een beleidsverslag als bedoeld in artikel 109 en het daarbij volgen van een voorgeschreven procedure wordt gevorderd, wordt afgeweken van het bepaalde bij of krachtens artikel 109 en dit artikel, wordt die afwijking gemotiveerd in de bij het voorstel behorende toelichting.

§ 2. *Verhouding tot het Rijk*

Artikel 111

Onze Minister wie het aangaat doet het provinciaal bestuur desgevraagd mededeling van zijn standpunten en voornemens met betrekking tot aangelegenheden die voor de provincie van belang zijn, tenzij het openbaar belang zich daartegen verzet.

Artikel 112

Onze Minister wie het aangaat biedt het provinciaal bestuur desgevraagd de gelegenheid tot het plegen van overleg met betrekking tot aangelegenheden die voor de provincie van belang zijn, tenzij het openbaar belang zich daartegen verzet.

Artikel 113

1. Onze Minister wie het aangaat stelt de betrokken provinciale besturen of een instantie die voor deze representatief kan worden geacht, zo nodig binnen een te stellen termijn, in de gelegenheid hun oordeel te geven omtrent voorstellen van wet, ontwerpen van algemene maatregel van bestuur, of ontwerpen van ministeriële regeling waarbij:

- a. van de provinciale besturen regeling of bestuur wordt gevorderd, of
- b. in betekende mate wijziging wordt gebracht in de taken en bevoegdheden van de provincies.

2. Voorstellen als bedoeld in het eerste lid bevatten in de bijbehorende toelichting een weergave van de gevolgen voor de inrichting en werking van de provincies en een weergave van het in het eerste lid bedoelde

oordeel van de betrokken provinciale besturen of representatieve instantie.

3. Onze Minister wie het aangaat is niet verplicht vooraf het in het eerste lid bedoelde oordeel in te winnen indien zulks ten gevolge van dringende omstandigheden niet mogelijk is. In dat geval wordt het oordeel zo spoedig mogelijk ingewonnen en openbaar gemaakt.

Artikel 114

1. Een wet waarbij van provinciale besturen regeling of bestuur wordt gevorderd of waarbij in betekende mate wijziging wordt gebracht in taken en bevoegdheden van provincies, wijkt van het bepaalde in deze wet niet af dan wanneer dat bijzonder aangewezen moet worden geacht voor de behartiging van het daarmee te dienen openbaar belang.

2. Het voorstel voor een wet als bedoeld in het eerste lid bevat in de bijbehorende toelichting de gronden voor de voorgestelde afwijking.

Artikel 115

1. Onze Minister is belast met de coördinatie van het rijksbeleid dat de provincies raakt. Hij bevordert voorts de beleidsvrijheid van het provinciaal bestuur.

2. Over maatregelen en voornemens die van betekenis zijn voor het rijksbeleid inzake de provincies treden Onze Ministers onder wier verantwoordelijkheid die maatregelen en voornemens tot stand komen in een vroegtijdig stadium in overleg met Onze Minister.

3. Onze Minister maakt bezwaar tegen een maatregel of een voornemen voor zover hem die maatregel of dat voornemen met het oog op het door de regering gevoerde decentralisatiebeleid niet toelaatbaar voorkomt.

Artikel 116

1. Onze Minister bevordert de decentralisatie ten behoeve van de provincies.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 118, tweede lid, van de Gemeentewet (Stb. 1992, 96), worden voorstellen van maatregelen waarbij bepaalde aangelegenheden tot rijksbeleid worden gerekend slechts gedaan indien het onderwerp van zorg niet op doelmatige en doeltreffende wijze door de provinciale besturen kan worden behartigd.

Artikel 117

1. Over al hetgeen de provincie betreft dient het provinciaal bestuur Onze Ministers desgevraagd van bericht en raad.

2. Het dienen van bericht en raad geschiedt door gedeputeerde staten, tenzij het uitdrukkelijk van provinciale staten of van de commissaris van de Koning wordt verlangd.

Artikel 118

1. Bij de wet of krachtens de wet bij algemene maatregel van bestuur worden de gevallen geregeld waarin het provinciaal bestuur verplicht is tot het verstrekken van systematische informatie aan Onze Minister wie het aangaat. Daarbij kan worden bepaald dat bij ministeriële regeling nadere voorschriften worden gegeven ten behoeve van de toepassing van de wet of de algemene maatregel van bestuur.

2. Bij algemene maatregel van bestuur op voordracht van Onze Minister van Economische Zaken, na overleg met Onze Minister, kan

worden bepaald dat in die maatregel te omschrijven gegevens ten behoeve van statistische doeleinden aan het Centraal Bureau voor de Statistiek worden verstrekt.

3. Omtrent de in het eerste en tweede lid bedoelde verstrekking van informatie en de inwinning daarvan worden bij algemene maatregel van bestuur nadere algemene regels gesteld.

4. Omtrent de in het eerste en tweede lid bedoelde verstrekking van informatie en de inwinning daarvan, alsmede omtrent de verstrekking en inwinning van incidentele informatie, wordt, voorzover dat niet bij wet geschiedt, bij algemene maatregel van bestuur aangegeven hoe de financiële gevolgen van de verplichting tot informatieverstrekking worden gecompenseerd.

5. De voordrachten voor de algemene maatregelen van bestuur, bedoeld in het derde en het vierde lid, worden gedaan door Onze Minister.

Artikel 119

De bevoegdheid tot het maken van verordeningen blijft ten aanzien van het onderwerp waarin door wetten of algemene maatregelen van bestuur is voorzien, gehandhaafd, voor zover de verordeningen met die wetten en algemene maatregelen van bestuur niet in strijd zijn.

Artikel 120

De bepalingen van provinciale verordeningen in wier onderwerp door een wet of een algemene maatregel van bestuur wordt voorzien, houden van rechtswege op te gelden.

§ 3. Bijzondere voorzieningen

Artikel 121

1. Wanneer provinciale staten of, indien aan een commissie bevoegdheden van provinciale staten of van gedeputeerde staten zijn toegekend, de commissie bij of krachtens een bijzondere wet gevorderde besluiten niet of niet naar behoren nemen, voorzien gedeputeerde staten daarin.

2. Wanneer een provinciale ambtenaar aan wie de gehele of gedeeltelijke uitvoering van een besluit van provinciale staten of van gedeputeerde staten, onderscheidenlijk van de commissaris van de Koning is overgedragen, bij of krachtens een bijzondere wet gevorderde besluiten niet of niet naar behoren neemt, voorzien gedeputeerde staten, onderscheidenlijk de commissaris van de Koning daarin.

Artikel 122

1. Wanneer gedeputeerde staten of de commissaris van de Koning bij of krachtens een bijzondere wet gevorderde besluiten niet of niet naar behoren nemen, voorziet Onze Minister daarin namens het provinciaal bestuur en ten laste van de provincie.

2. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, vindt het eerste lid geen toepassing dan nadat gedeputeerde staten, onderscheidenlijk de commissaris in de gelegenheid zijn gesteld binnen een door Onze Minister gestelde termijn alsnog de bij of krachtens een bijzondere wet gevorderde besluiten te nemen.

Artikel 123

1. Ter uitvoering van wetten, algemene maatregelen van bestuur en provinciale verordeningen heeft het provinciaal bestuur de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang overeenkomstig deze paragraaf.
2. De bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang omvat het doen wegnemen, beletten, in de vorige toestand herstellen of verrichten van hetgeen in strijd met die regels of met ingevolge die regels gestelde verplichtingen is of wordt gedaan, gehouden of nagelaten.
3. Bij de toepassing van bestuursdwang is een ieder verplicht deze toepassing te gedogen.

Artikel 124

1. Tot de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang behoort het meevoeren en opslaan van daarvoor vatbare zaken voor zover de toepassing van bestuursdwang dit vereist.
2. Indien zaken zijn meegevoerd en opgeslagen, doet het orgaan dat bestuursdwang heeft toegepast, daarvan proces-verbaal opmaken, waarvan afschrift wordt verstrekt aan de rechthebbende.
3. Het orgaan draagt verder zorg voor de bewaring van de opgeslagen zaken en geeft deze zaken terug aan de rechthebbende. Het orgaan is bevoegd de afgifte op te schorten totdat de ingevolge artikel 129, eerste lid, verschuldigde kosten zijn voldaan.
4. Indien de rechthebbende niet tevens de overtreder is, is het orgaan bevoegd de afgifte op te schorten totdat de kosten van de bewaring zijn voldaan.

Artikel 125

1. Om aan een besluit tot toepassing van bestuursdwang uitvoering te kunnen geven, kunnen alle plaatsen met uitzondering van woningen zonder toestemming van de rechthebbende worden betreden.
2. Tot het betreden van de in het eerste lid bedoelde plaatsen die niet bij de overtreding betrokken zijn, wordt niet overgegaan dan nadat het orgaan dat bestuursdwang zal toepassen, de rechthebbende ten minste achtenveertig uren tevoren het betreden daarvan schriftelijk heeft aangezegd.
3. Het tweede lid is niet van toepassing indien de in dat lid bedoelde aanzegging in spoedeisende gevallen niet mogelijk is. De aanzegging geschiedt dan zo spoedig mogelijk.
4. In de schriftelijke aanzegging, bedoeld in het tweede lid, wordt de wijze omschreven waarop het betreden zal plaatsvinden.
5. Indien door het betreden van de in het tweede lid bedoelde plaatsen schade wordt veroorzaakt, wordt die schade, voor zover deze redelijkerwijs niet ten laste van de rechthebbende behoort te komen, vergoed door de provincie, onverminderd het recht tot verhaal daarvan op de overtreder ingevolge artikel 129, derde lid.
6. Om aan een besluit tot toepassing van bestuursdwang uitvoering te kunnen geven kan zonder toestemming van de bewoner in een woning worden binnengetroden door met name aangewezen personen die het orgaan dat bestuursdwang toepast daartoe bevoegd heeft verklaard. Dat orgaan is bevoegd tot het geven van de machtiging, bedoeld in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden. Artikel 3, eerste en tweede lid, van die wet is niet van toepassing.

Artikel 126

Het orgaan dat bestuursdwang toepast is bevoegd gebouwen, terreinen en hetgeen zich daarin of daarop bevindt te doen verzegelen.

Artikel 127

1. De bevoegdheid tot het toepassen van bestuursdwang wordt uitgeoefend door gedeputeerde staten.

2. De bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang wordt evenwel uitgeoefend door de commissaris van de Koning, indien de toepassing van bestuursdwang dient tot handhaving van regels welke hij uitvoert.

3. Een commissie waaraan bevoegdheden van provinciale staten of gedeputeerde staten zijn overgedragen bezit de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang en de bevoegdheid tot het geven van een machtiging tot binnentreden van een woning slechts indien deze uitdrukkelijk aan haar is overgedragen.

4. Aan een ambtenaar kan de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang niet worden overgedragen.

Artikel 128

1. Het besluit tot toepassing van bestuursdwang wordt, zo mogelijk, aan de overtreder en, in voorkomend geval, tevens aan belanghebbenden schriftelijk meegedeeld. De overtreder wordt daarbij gewezen op het bepaalde in artikel 129.

2. De mededeling, bedoeld in het eerste lid, geschiedt voorafgaande aan de toepassing van bestuursdwang. Daarbij worden de overtreder en, in voorkomend geval, de belanghebbenden gewaarschuwd en in de gelegenheid gesteld binnen een te stellen termijn maatregelen te treffen zodat aan de verplichtingen van de overtreder wordt voldaan.

3. Het tweede lid is niet van toepassing indien voorafgaande mededeling in spoedeisende gevallen niet mogelijk is.

Artikel 129

1. De overtreder is de kosten, verbonden aan de toepassing van bestuursdwang, verschuldigd, tenzij de kosten redelijkerwijze niet te zijnen laste behoren te komen.

2. Onder de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden begrepen de kosten verbonden aan de voorbereiding van bestuursdwang, voor zover deze kosten gemaakt zijn na het tijdstip waarop de termijn bedoeld in artikel 128, tweede lid, is verstreken. Dit geldt mede indien de bestuursdwang door de opheffing van de onwettige situatie niet is voltooid.

3. Onder de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden tevens begrepen de kosten, voortvloeiende uit de vergoeding van schade, bedoeld in artikel 125, vijfde lid.

Artikel 130

1. Het orgaan dat bestuursdwang heeft toegepast, kan van de overtreder bij dwangbevel de ingevolge artikel 129, eerste lid verschuldigde kosten invorderen.

2. Het dwangbevel levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd. De betekening van het dwangbevel geschiedt op kosten van de overtreder.

3. Gedurende dertig dagen na betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de provincie voor de arrondisse-

mentsrechtbank binnen wiens rechtsgebied de gemeente, waarin het provinciaal bestuur zetelt, is gelegen.

4. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de provincie kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

Artikel 131

De kosten, verbonden aan de toepassing van bestuursdwang, zijn bevoorrecht op de zaak ten aanzien waarvan zij zijn besteed, en worden na de kosten, bedoeld in artikel 3.10.3.3. eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, uit de opbrengst van de zaak gekweten.

Artikel 132

1. Het orgaan dat bestuursdwang heeft toegepast, is bevoegd, indien een ingevolge artikel 124, eerste lid, opgeslagen zaak niet binnen drie maanden na de opslag kan worden teruggegeven, deze te verkopen of, indien verkoop naar zijn oordeel niet mogelijk is, de zaak om niet aan een derde in eigendom over te dragen of te laten vernietigen. Gelijke bevoegdheid heeft het orgaan ook binnen die termijn, zodra de kosten, bedoeld in artikel 129, eerste lid, vermeerderd met de voor de verkoop, de eigendomsoverdracht om niet of de vernietiging geraamde kosten, in verhouding tot de waarde van de zaak naar zijn oordeel onevenredig hoog worden. Verkoop, eigendomsoverdracht om niet of vernietiging vindt niet plaats binnen twee weken na de verstrekking van het afschrift, bedoeld in artikel 124, tweede lid, tenzij het gevaarlijke stoffen of eerder aan bederf onderhevige stoffen betreft.

2. Gedurende drie jaren na het tijdstip van de verkoop heeft degene die op dat tijdstip eigenaar was, recht op de opbrengst van de zaak onder aftrek van de kosten, bedoeld in artikel 129, eerste lid, en de kosten van de verkoop. Na het verstrijken van die termijn vervalt het eventuele batige saldo aan de provincie.

Artikel 133

1. In geval van toepassing van artikel 122 kan Onze Minister bestuursdwang toepassen namens het provinciaal bestuur en ten laste van de provincie.

2. De provincie heeft in dat geval voor het bedrag van de te haren laste gebrachte kosten verhaal op de overtreder.

3. Artikel 130 is alsdan van toepassing.

Artikel 134

1. Het orgaan dat bevoegd is bestuursdwang toe te passen kan, indien het gelaedeerde belang zich daartegen niet verzet, bepalen dat de overtreder een door het orgaan vastgestelde dwangsom verbeurt.

2. Het orgaan kan de dwangsom, bedoeld in het eerste lid, hetzij op een bedrag ineens hetzij op een bedrag per tijdseenheid of per overtreding vaststellen. In de laatste twee gevallen bepaalt het orgaan tevens het bedrag waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurt. Het vastgestelde bedrag moet in redelijke verhouding staan tot de zwaarte van het gelaedeerde belang en de beoogde werking van de dwangsomoplegging. Het bedrag komt toe aan de provincie.

3. Artikel 128, eerste en tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Het orgaan dat de dwangsom heeft vastgesteld, kan bij dwangbevel het verschuldigde bedrag invorderen. Artikel 130 is daarbij van overeenkomstige toepassing.

Artikel 135

1. Het orgaan dat een dwangsom heeft opgelegd kan op verzoek van de overtreder de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten gedurende een door het orgaan te bepalen termijn of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Het orgaan dat de dwangsom heeft opgelegd kan op verzoek van de overtreder de dwangsom voorts opheffen wanneer sedert het tijdstip van de oplegging tenminste een jaar is verlopen zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 136

1. Een dwangsom verjaart door verloop van zes maanden na de dag waarop zij is verbeurd.
2. De verjaring wordt geschorst door faillissement en ieder ander wettelijk beletsel voor invordering van de dwangsom.

§ 5. Bekendmaking en inwerkingtreding van besluiten die algemeen verbindende regels inhouden

Artikel 137

1. Besluiten van het provinciaal bestuur die algemeen verbindende regels inhouden, verbinden niet dan wanneer zij zijn bekendgemaakt.
2. De bekendmaking geschiedt door plaatsing in het provinciaal blad, dat algemeen verkrijgbaar wordt gesteld.
3. Bij de bekendmaking van een besluit dat aan goedkeuring is onderworpen, wordt de dagtekening vermeld van het besluit waarbij die goedkeuring is verleend of de mededeling dat de termijn is verstreken waarbinnen de goedkeuring geacht wordt te zijn verleend.

Artikel 138

Besluiten van het provinciaal bestuur die algemeen verbindende regels inhouden, liggen voor een ieder kosteloos ter inzage op het provinciehuis of op een andere door provinciale staten te bepalen plaats.

Artikel 139

Een ieder kan op zijn verzoek een afschrift verkrijgen van de besluiten van het provinciaal bestuur die ingevolge artikel 138 ter inzage liggen.

Artikel 140

De bekendgemaakte besluiten treden in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking, tenzij in deze besluiten daarvoor een ander tijdstip is aangewezen.

Artikel 141

Met betrekking tot de intrekking van besluiten die algemeen verbindende regels inhouden, is het bepaalde in de artikelen 137 en 140 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 142

Op termijnen gesteld in een provinciale verordening zijn de artikelen 1 tot en met 4 van de Algemene Termijnenwet van overeenkomstige toepassing, tenzij in de verordening anders is bepaald.

Artikel 143

1. Indien in een provinciale verordening beroep wordt opengesteld, kan dit beroep worden ingesteld binnen dertig dagen na de dag waarop het aangevochten besluit is verzonden of uitgereikt of geacht wordt geweigerd te zijn.

2. In de verordening kan een andere termijn voor het instellen van beroep worden gesteld.

3. Wanneer het beroepschrift na afloop van de daarvoor gestelde termijn is ingediend, blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien de klager aantoonst, dat hij het beroep heeft ingesteld zo spoedig als dit rederlijkerwijs van hem verlangd kon worden.

Hoofdtuk IX. De bevoegdheid van provinciale staten

Artikel 144

1. Provinciale verordeningen worden door provinciale staten vastgesteld voor zover de bevoegdheid daartoe niet bij de wet of door provinciale staten krachtens de wet aan gedeputeerde staten of de commissaris van de Koning is toegekend.

2. De overige bevoegdheden, bedoeld in artikel 106, berusten bij provinciale staten voor zover deze niet bij of krachtens de wet aan gedeputeerde staten of de commissaris van de Koning zijn toegekend.

Artikel 145

1. Provinciale staten kunnen bij verordening algemene regels stellen waarmee andere organen van de provincie rekening houden bij de uitoefening van bij of krachtens de wet verleende bevoegdheden.

2. Ten aanzien van de bekendmaking van een verordening als bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 137, 138 en 139 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 146

Provinciale staten maken de verordeningen die zij in het belang van de provincie nodig oordelen.

Artikel 147

1. Provinciale staten kunnen in hun verordeningen medewerking tot de uitvoering daarvan vorderen van de gemeentebesturen of, voor zover het de waterstaat betreft, van de besturen van waterschappen.

2. De kosten, verbonden aan de in het eerste lid bedoelde medewerking, worden voor zover zij ten laste van de betrokken gemeenten of waterschappen blijven, door de provincie aan hen vergoed.

Artikel 148

1. Provinciale staten stellen een verordening vast, waarin regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop ingezetenen en in de provincie een belang hebbende natuurlijke en rechtspersonen bij de voorbereiding van provinciaal beleid worden betrokken.

2. In deze verordening worden ten minste geregeld:

a. de wijze waarop de beleidsvoornemens waarop inspraak zal worden verleend, worden bekend gemaakt;

b. de wijze waarop ingezetenen en in de provincie een belang hebbende natuurlijke en rechtspersonen in staat worden gesteld hun mening omtrent de onder a. bedoelde beleidsvoornemens kenbaar te maken;

c. de rapportering over de onder b. bedoelde inspraak en over de uitkomsten daarvan;

d. de wijze waarop ingezetenen en in de provincie een belang hebbende natuurlijke en rechtspersonen in de gelegenheid worden gesteld hun beklag te doen over de uitvoering van de verordening.

Artikel 149

Provinciale staten kunnen in hun verordeningen beroep op zich openstellen van krachtens deze verordeningen door gedeputeerde staten of de commissaris van de Koning genomen besluiten.

Artikel 150

Indien beroep op provinciale staten openstaat, geschiedt de voorbereiding van de beslissing van provinciale staten op het beroepschrift door een door provinciale staten te benoemen commissie. In deze commissie heeft geen lid van gedeputeerde staten zitting. Artikel 170 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 151

1. Provinciale staten kunnen op overtreding van hun verordeningen en van die van organen waaraan ingevolge artikel 153 verordenende bevoegdheid is toegekend, straf stellen maar geen andere of zwaardere dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

2. De in het eerste lid bedoelde strafbare feiten zijn overtredingen.

Artikel 152

1. Provinciale staten besluiten slechts tot het oprichten van en deelnemen in stichtingen, maatschappen, vennootschappen, verenigingen, coöperaties en onderlinge waarborgmaatschappijen indien dat bijzonder aangewezen moet worden geacht voor de behartiging van het daarmee te dienen openbaar belang.

2. Het besluit behoeft de goedkeuring van Onze Minister.

De goedkeuring kan slechts worden onthouden wegens:

a. strijd met het bepaalde in het eerste lid of anderszins strijd met het recht;

b. andere dringende redenen.

Artikel 153

1. Provinciale staten kunnen aan gedeputeerde staten en aan een commissie als bedoeld in artikel 80 bevoegdheden van provinciale staten overdragen.

2. Daarbij kan niet worden overgedragen de bevoegdheid tot:

a. de opheffing en instelling van waterschappen, de regeling van hun taken en inrichting, alsmede de samenstelling van hun besturen;

b. het instellen van een bedrijf of een andere tak van dienst als bedoeld in artikel 202;

c. het vaststellen of wijzigen van de begroting van de algemene dienst van de provincie en van afzonderlijke begrotingen als bedoeld in artikel 202, derde lid;

d. het vaststellen van de rekening als bedoeld in artikel 203;

e. het stellen van straf op overtreding van provinciale verordeningen;

f. het vaststellen van regels met betrekking tot de organisatie van de administratie en het beheer van vermogenswaarden van de algemene dienst en van de takken van dienst, bedoeld in artikel 218;

g. het vaststellen van regels met betrekking tot de controle op de administratie en het beheer van vermogenswaarden van de algemene dienst en van de takken van dienst, bedoeld in artikel 219;

h. het heffen van andere belastingen dan de rechten, bedoeld in artikel 223, onderdeel b, en de rechten waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten geschiedt.

3. De bevoegdheid tot het maken van verordeningen, door strafbepaling of bestuursdwang te handhaven, kunnen provinciale staten slechts overdragen voor zover het betreft de vaststelling van nadere regels met betrekking tot bepaalde door hen in hun verordeningen aangewezen onderwerpen.

4. De bevoegdheid tot het houden van toezicht op een ander publiekrechtelijk lichaam kunnen provinciale staten slechts overdragen aan gedeputeerde staten.

5. Ten aanzien van een besluit als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 137, 138 en 139 van overeenkomstige toepassing.

6. Het bepaalde in het tweede lid, onderdeel e, en het derde lid is niet van toepassing op een commissie als bedoeld in artikel 85.

Artikel 154

1. De voorschriften met betrekking tot de bevoegdheid van provinciale staten, de uitoefening daarvan en het toezicht daarop zijn ten aanzien van de ingevolge artikel 153 overgedragen bevoegdheden van overeenkomstige toepassing.

2. Onder de in het eerste lid bedoelde voorschriften zijn niet begrepen die betreffende vergaderingen.

Artikel 155

Provinciale staten hebben het toezicht op alle waterstaatswerken, voor zover de wet het toezicht over bepaalde werken niet aan anderen heeft opgedragen. De eerste volzin is niet van toepassing op waterstaatswerken in beheer bij het Rijk.

Artikel 156

Verordeningen, geheel of in hoofdzaak de waterstaat betreffende, worden gezonden aan Onze Minister wie het aangaat. Zij treden niet eerder in werking dan drie maanden na de dag van verzending.

Artikel 157

1. Provinciale staten kunnen de naam van de provincie wijzigen.
2. Het besluit van provinciale staten wordt ter kennis gebracht van Onze Minister.
3. Het besluit vermeldt de datum van ingang, die is gelegen ten minste een jaar na de datum van het besluit.

Artikel 158

Provinciale staten stellen een verordening vast omtrent de ambtelijke organisatie in de provincie.

Hoofdstuk X. De bevoegdheid van gedeputeerde staten

Artikel 159

Het dagelijks bestuur van de provincie berust bij gedeputeerde staten voor zover niet bij of krachtens de wet de commissaris van de Koning hiermee is belast.

Artikel 160

Gedeputeerde staten zijn belast met de voorbereiding van alles waarover in de vergadering van provinciale staten zal worden beraadslaagd en besloten.

Artikel 161

Gedeputeerde staten zijn belast met de uitvoering van de besluiten van provinciale staten, tenzij bij of krachtens de wet de commissaris van de Koning hiermee is belast.

Artikel 162

Onverminderd het bepaalde bij of krachtens andere wetten dragen gedeputeerde staten zorg dat de voorbereiding van de civiele verdediging door de provincie naar behoren geschiedt.

Artikel 163

1. Gedeputeerde staten nemen, ook alvorens is besloten tot het voeren van een rechtsgeding, alle conservatoire maatregelen en doen wat nodig is ter voorkoming van verjaring of verlies van recht of bezit.
2. Gedeputeerde staten zijn bevoegd, tenzij provinciale staten daaromtrent in voorkomende gevallen een beslissing hebben genomen, tot het procederen in eerste aanleg in kort geding en tot voeging in strafzaken als bedoeld in artikel 332 van het Wetboek van Strafvordering.
3. Gedeputeerde staten zijn bevoegd, indien ingevolge wettelijk voorschrift aan de provincie of aan het provinciaal bestuur hetzij een recht van beroep hetzij een recht bezwaar te maken toekomt, spoedshalve beroep in te stellen of bezwaar in te brengen alsmede, voor zover de voorschriften dat toelaten, schorsing van de aangevochten beslissing of een voorlopige voorziening ter zake te verzoeken.
4. Het ingestelde beroep of het ingebrachte bezwaar wordt ingetrokken, indien provinciale staten de beslissing van gedeputeerde staten tot het instellen van beroep of het inbrengen van bezwaren niet in hun eerstvolgende vergadering bekrachtigen.

Artikel 164

Gedeputeerde staten zijn bevoegd tot het voeren van een verzoekschriftenprocedure als bedoeld in artikel 125k van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 165

1. Provinciale staten kunnen, op voorstel van gedeputeerde staten, aan een commissie als bedoeld in artikel 80 bevoegdheden van gedeputeerde staten toekennen.

2. De bevoegdheid tot het geven van een betalingsopdracht kan alleen uitdrukkelijk worden toegekend.

3. Ten aanzien van een besluit als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 137, 138 en 139 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 166

1. Gedeputeerde staten kunnen de uitvoering van hun besluiten en, met instemming van provinciale staten, de uitvoering van besluiten van provinciale staten, voor zover zij daarmee zijn belast, zo nodig geheel of gedeeltelijk overdragen aan een door hen aan te wijzen provinciale ambtenaar.

2. Van een besluit, genomen krachtens een overzicht als bedoeld in het eerste lid, staat beroep open op gedeputeerde staten, tenzij bij of krachtens de wet beroep op een ander orgaan is opengesteld dan wel provinciale staten hebben bepaald dat beroep op hen openstaat.

Artikel 167

1. De voorschriften met betrekking tot de bevoegdheid van gedeputeerde staten, de uitoefening daarvan en het toezicht daarop, zijn ten aanzien van de ingevolge de artikelen 165 of 166 toegekende bevoegdheden van overeenkomstige toepassing.

2. Onder de in het eerste lid bedoelde voorschriften zijn niet begrepen die betreffende vergaderingen.

Artikel 168

1. Gedeputeerde staten kunnen de uitoefening van een of meer van hun bevoegdheden opdragen aan een of meer van hun leden, tenzij de regeling waarop de bevoegdheid steunt zich daartegen verzet.

2. De opdragen bevoegdheid wordt uit naam en onder verantwoordelijkheid van gedeputeerde staten uitgeoefend.

3. Gedeputeerde staten kunnen te dien aanzien alle aanwijzingen geven die zij nodig achten.

Artikel 169

1. De leden van gedeputeerde staten zijn, te zamen en ieder afzonderlijk, aan provinciale staten verantwoording verschuldigd voor het door hen gevoerde bestuur.

2. Zij geven provinciale staten mondeling of schriftelijk de door een of meer leden gevraagde inlichtingen waarvan het verstrekken niet in strijd is met het openbaar belang.

Artikel 170

1. Een door provinciale staten te maken verordening regelt de behandeling door gedeputeerde staten van administratieve geschillen, aan hun beslissing onderworpen.
2. De verordening verleent de belanghebbenden de bevoegdheid tot inzage van de op de zaak betrekking hebbende bescheiden, met uitzondering van die waarvan de geheimhouding naar het oordeel van gedeputeerde staten om gewichtige redenen geboden is.
3. De verordening verleent de belanghebbenden voorts de bevoegdheid hun standpunt in een vergadering van gedeputeerde staten persoonlijk of door hun gemachtigden toe te lichten.
4. Van het verhandelde ter vergadering, bedoeld in het derde lid, wordt proces-verbaal opgemaakt.
5. De vergadering is openbaar, tenzij gewichtige in het proces-verbaal te vermelden redenen zich daartegen verzetten.

Artikel 171

1. Tot de vergadering, in het vorige artikel bedoeld, kunnen door de voorzitter, al dan niet op verzoek van belanghebbenden of hun gemachtigden, getuigen en deskundigen worden opgeroepen.
2. De opgeroepen zijn verplicht aan de oproeping gevolg te geven. De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, de deskundigen hun diensten als zodanig te verlenen, een en ander behoudens verschooning wegens ambts- of beroepsgeheim. De getuigen leggen de eed of de belofte af dat zij de gehele waarheid en niets dan de waarheid zullen spreken, de deskundigen dat zij verslag zullen doen naar hun geweten.
3. Gedeputeerde staten kunnen bevelen dat getuigen of deskundigen die, hoewel wettelijk opgeroepen, niet zijn verschenen, door de openbare macht voor hen worden gebracht om aan hun verplichtingen te voldoen.
4. Getuigen en deskundigen, door de voorzitter opgeroepen, ontvangen desverlangd uit de provinciale kas een door provinciale staten te regelen vergoeding voor reis- en verblijfkosten en tijdsverzuim.

Artikel 172

Artikel 171 is eveneens van toepassing in die gevallen waarvoor het provinciaal bestuur een behandeling op de voet van artikel 170 heeft voorgeschreven.

Artikel 173

1. Voor de behandeling van de zaken, bedoeld in de artikelen 170 en 172, vormen gedeputeerde staten uit hun college een of meer kamers.
2. Elke kamer telt ten minste drie leden, waartoe ook de commissaris van de Koning als voorzitter behoren kan.
3. Gedeputeerde staten regelen samenstelling en werkzaamheden der kamers.
4. De voorzitter van een kamer kan de behandeling van eenvoudige zaken aan een enkelvoudige kamer, bestaande uit één door hem uit de kamer aan te wijzen lid, opdragen. Dit lid is te allen tijde bevoegd, indien naar zijn oordeel de zaak niet van eenvoudige aard is, deze naar de bevoegde kamer terug te wijzen.
5. Op de behandeling door deze kamers is het bij of krachtens de artikelen 170 en 171 bepaalde van overeenkomstige toepassing.
6. De uitspraken van de meervoudige kamers onderscheidenlijk de enkelvoudige kamers worden getekend door haar voorzitter onderscheidenlijk het lid van de kamer en mede ondertekend door degene die als

haar griffier optreedt. De uitspraken gelden als uitspraken van gedeputeerde staten.

Artikel 174

1. De voorzitter van een kamer als bedoeld in artikel 173, tweede lid, en het lid van een enkelvoudige kamer kunnen, zonder toepassing van artikel 170, tweede tot en met vijfde lid, uitspraak doen, indien het verzoek om voorziening kennelijk niet-ontvankelijk is, dan wel indien de verdere behandeling van de zaak hen niet nodig voorkomt, omdat:

- a. het verzoek kennelijk ongegrond is;
- b. het aangevallen besluit kennelijk niet in stand kan blijven;
- c. het aangevallen besluit door het bevoegde overheidsorgaan is ingetrokken of gewijzigd, en dit orgaan kennelijk aan de bezwaren van de verzoeker is tegemoet gekomen.

2. Het voornemen om in een zaak op de in het eerste lid bedoelde wijze uitspraak te doen, wordt door de voorzitter van een kamer als bedoeld in artikel 173, onderscheidenlijk het lid van een enkelvoudige kamer bekendgemaakt aan de belanghebbenden. De bekendmaking bevat een kennisgeving van hetgeen in het derde lid is bepaald.

3. Tegen de voorgenomen wijze van afdoening kan de belanghebbende binnen veertien dagen na de bekendmaking van het voornemen schriftelijk verzet doen bij gedeputeerde staten indien het een voornemen betreft van de voorzitter van een kamer als bedoeld in artikel 173, of, indien het een voornemen betreft van het lid van een enkelvoudige kamer, bij de kamer uit welke dat lid is aangewezen.

4. Alvorens een uitspraak te doen op het verzet, stellen gedeputeerde staten onderscheidenlijk de kamer uit welke het lid van een enkelvoudige kamer is aangewezen, de indiener van het verzetschrift die daarom vroeg in de gelegenheid in een openbare vergadering te worden gehoord en de stukken die op zijn zaak betrekking hebben in te zien, tenzij zij van oordeel zijn dat het verzet gegrond is.

5. Al hetgeen verder de indiening en de behandeling van, alsmede de uitspraak op het verzetschrift betreft wordt door provinciale staten nader geregeld in de verordening, bedoeld in artikel 170, eerste lid.

Artikel 175

Indien een besluit van de raad of van burgemeester en wethouders van een gemeente in hun provincie naar het oordeel van gedeputeerde staten voor vernietiging in aanmerking komt, doen zij daarvan mededeling aan Onze Minister wie het aangaat.

Artikel 176

Gedeputeerde staten trachten alle geschillen tussen in hun provincie gevestigde gemeenten, waterschappen en lichamen, ingesteld bij gemeenschappelijke regeling, in der minne te doen bijleggen. Indien zij daarin niet slagen, dragen zij het geschil voor ter beslissing bij koninklijk besluit, tenzij het behoort tot de kennisneming van de rechterlijke macht of de beslissing bij de wet aan anderen is opgedragen.

Hoofdstuk XI. De bevoegdheid van de commissaris van de Koning

Artikel 177

De commissaris van de Koning bevordert een goede behartiging van de zaken van de provincie.

Artikel 178

1. De commissaris vertegenwoordigt de provincie in en buiten rechte.
2. De commissaris kan de in het eerste lid bedoelde vertegenwoordiging opdragen aan een door hem aan te wijzen persoon.

Artikel 179

1. De commissaris kan de uitvoering van zijn besluiten en, met instemming van provinciale staten, de uitvoering van besluiten van provinciale staten, voor zover hij daarmee is belast, zo nodig geheel of gedeeltelijk overdragen aan een door hem aan te wijzen provinciaal ambtenaar.
2. Van een besluit, genomen krachtens een overdracht als bedoeld in het eerste lid, staat beroep open op de commissaris, tenzij provinciale staten hebben bepaald dat beroep openstaat op gedeputeerde staten of op provinciale staten.

Artikel 180

De voorschriften met betrekking tot de bevoegdheid van de commissaris, de uitoefening daarvan en het toezicht daarop zijn ten aanzien van de ingevolge artikel 179 overgedragen bevoegdheden van overeenkomstige toepassing.

Artikel 181

1. De commissaris is aan provinciale staten verantwoording verschuldigd voor het door hem gevoerde bestuur.
2. Hij geeft provinciale staten mondeling of schriftelijk de door een of meer leden gevraagde inlichtingen waarvan het verstrekken niet in strijd is met het openbaar belang.

Artikel 182

De artikelen 170 tot en met 172 zijn van overeenkomstige toepassing op de behandeling door de commissaris van administratie geschillen, aan zijn beslissing onderworpen.

Artikel 183

Indien een besluit van de burgemeester van een gemeente in zijn provincie naar het oordeel van de commissaris voor vernietiging in aanmerking komt, doet hij daarvan mededeling aan Onze Minister wie het aangaat.

Artikel 184

1. De commissaris is, volgens regels te stellen bij een door de regering gegeven ambtsinstructie, belast met:
 - a. het bevorderen van de samenwerking tussen de in de provincie werkzame rijksambtenaren onderling en met het provinciaal bestuur, de gemeentebesturen en de waterschapsbesturen;
 - b. het regelmatig bezoeken van de gemeenten in de provincie;
 - c. het uitbrengen van adviezen aan de regering of aan Onze Ministers over andere onderwerpen dan die bedoeld in artikel 117, eerste lid;
 - d. de coördinatie van de voorbereiding van de civiele verdediging door de in de provincie werkzame rijksambtenaren, het provinciaal bestuur, de

gemeentebesturen en de waterschapsbesturen;

e. de bewaring en registratie van aan hem gerichte stukken, verband houdende met zijn ambtsinstructie.

2. Bij de wet kan de commissaris, volgens regels te stellen bij de in het eerste lid bedoelde ambtsinstructie, worden belast met andere dan de in dat lid genoemde taken.

3. De ambtsinstructie wordt vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur. De voordracht wordt gedaan door of mede door Onze Minister.

4. Een krachtens het derde lid vastgestelde algemene maatregel van bestuur treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin hij is geplaatst. Van de plaatsing wordt onverwijld mededeling gedaan aan de beide kamers der Staten-Generaal.

5. De artikelen 79, 145 en 181 zijn niet van toepassing op de uitvoering van de ambtsinstructie.

TITEL IV. DE FINANCIËN VAN DE PROVINCIE

Hoofdstuk XII. Algemene bepalingen

Artikel 185

1. Indien beleidsvoornemens van het rijk leiden tot een wijziging van uitoefening van taken of activiteiten door provincies, wordt in een afzonderlijk onderdeel van de bijbehorende toelichting met redenen omkleed en met kwantitatieve gegevens gestaafd aangegeven welke de financiële gevolgen van deze wijziging voor de provincies zijn.

2. In de toelichting, bedoeld in het eerste lid, wordt tevens aangegeven via welke bekostigingswijze(n), de financiële gevolgen voor de provincies kunnen worden opgevangen.

3. Over de toepassing van het bepaalde in het eerste en tweede lid vindt tijdig overleg plaats met Onze Minister en Onze Minister van Financiën.

Artikel 186

1. De provinciale besturen of een instantie die voor deze representatief kan worden geacht worden gehoord over:

a. de beleidsvoornemens die ten grondslag liggen aan de uitvoering van hoofdstuk XVI;

b. de overige beleidsvoornemens van de regering die de financiën van de provincies in betekende mate raken.

2. De uit het bepaalde in het eerste lid voortvloeiende bevindingen, voor zover voorstellen van wet betreffende, worden tijdig aan de Staten-Generaal ter kennis gebracht.

Artikel 187

1. Uitkeringen uit 's Rijks kas aan provincies, waarvan de bestedingsrichting vooraf is aangegeven of die worden verstrekt voor de bestrijding van de kosten van bepaalde taken of activiteiten, worden geregeld bij of krachtens wet. Uitkeringen uit 's Rijks kas aan provincies die door de aard van het betrokken onderwerp een tijdelijk karakter hebben, worden geregeld bij algemene maatregel van bestuur. Artikel 118, eerste lid, is niet van toepassing op de verstrekking en inwinning van informatie in het kader van de in de vorige volzin bedoelde uitkeringen.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing indien:

a. het een eenmalige uitkering betreft of

b. de uitkering een spoedeisend karakter heeft.

In het onder b bedoelde geval wordt de regeling op grond waarvan de uitkering uit 's Rijks kas wordt verstrekt, gepubliceerd in de Staatscourant. Binnen een jaar na de vaststelling van de uitkeringsregeling wordt een voorstel gedaan strekkend tot het in overeenstemming brengen van de uitkering met het bepaalde in het eerste lid.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 115, tweede lid, vindt omtrent voorstellen tot invoering of wijziging van regelingen op grond waarvan de uitkeringen uit 's Rijks kas als bedoeld in het eerste lid, worden verstrekt en omtrent voorstellen tot invoering van uitkeringen als bedoeld in het tweede lid, tevens tijdig overleg plaats met Onze Minister van Financiën.

4. De uitkeringen, bedoeld in het eerste lid, worden alleen verstrekt indien:

a. de uitkeringen door de aard van het betrokken onderwerp een tijdelijk karakter hebben of

b. nog geen of onvoldoende inzicht bestaat in de omvang van de kosten van de betrokken taak of activiteiten in ieder van de betrokken provincies of

c. de kosten van de betrokken taak of activiteit geografisch dan wel in de tijd zodanig ongelijkmatig zijn gespreid over de provincies dat deze bekostigingswijze bijzonder aangewezen moet worden geacht of

d. het een eenmalige uitkering betreft.

5. De uitkeringen, bedoeld in het eerste lid, worden voorts slechts verstrekt indien regels zijn gesteld met betrekking tot:

a. de geldigheidsduur van de regeling;

b. de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om voor de uitkering in aanmerking te komen en

c. de wijze van vaststelling van de uitkeringsbedragen per rechthebbende.

Indien een regeling voor meer dan vier jaar zal gelden, wordt dat in de bijbehorende toelichting gemotiveerd.

6. In de toelichting behorend bij een regeling op grond waarvan een uitkering als bedoeld in het eerste lid wordt verstrekt of de wijziging daarvan, wordt melding gemaakt van het overleg, bedoeld in het derde lid, en de wijze waarop daarbij uitvoering is gegeven aan het bepaalde in het vierde en het vijfde lid.

7. Het bepaalde in de voorgaande leden is van overeenkomstige toepassing op uitkeringen uit 's Rijks kas aan derden, waarvan de verstrekking afhankelijk is van de verstrekking van een uitkering door provincies aan de betrokken derden. Het bepaalde in het eerste lid is evenwel niet van toepassing op uitkeringen uit 's Rijks kas aan derden voor de bekostiging van bepaalde taken of activiteiten die voor minder dan 25% worden bekostigd door provincies.

8. De informatie die door het provinciaal bestuur aan Onze Ministers wie het aangaat op grond van een uitkeringsregeling als bedoeld in het eerste lid moet worden verstrekt, omvat de informatie zoals die omtrent de toepassing van die uitkeringsregeling is opgenomen in de begroting, de begrotingswijzigingen, de meerjarenraming en de rekening, bedoeld in artikel 192, het verslag van gedeputeerde staten ter verantwoording van het financieel beheer, bedoeld in artikel 203, tweede lid, en het verslag van de registeraccountants, bedoeld in artikel 219, tweede lid.

9. Afwijkingen van het bepaalde in het achtste lid dienen in de toelichting bij de desbetreffende uitkeringsregeling te worden gemotiveerd.

10. Ten behoeve van de controle op de besteding van de uitkeringen, bedoeld in het eerste lid, is het provinciaal bestuur verplicht desgevraagd aan de door Onze Ministers wie het aangaat krachtens artikel 26 van de Comptabiliteitswet 1976 (Stb. 671) daartoe aangewezen ambtenaren de voor deze controle benodigde informatie te verschaffen. Deze ambte-

naren kunnen tevens informatie inwinnen bij de in artikel 219, tweede lid, bedoelde registeraccountants.

Artikel 188

1. Onze Ministers wie het aangaat verstrekken vóór 1 oktober voorafgaande aan het begrotingsjaar ten behoeve van de provincies gegevens betreffende de in dat jaar te verwachten uitkeringen, bedoeld in artikel 187, eerste en zevende lid, voor zover deze gegevens niet reeds eerder bekend zijn gemaakt. Zij verstrekken daarbij voorts zoveel mogelijk een indicatie van de in de vier op het begrotingsjaar volgende jaren te verwachten wijzigingen in de desbetreffende uitkeringen.

2. Het bepaalde in het eerste lid is per individuele provincie niet van toepassing op uitkeringen uit 's Rijks kas aan derden voor de bekostiging van bepaalde taken of activiteiten welke door de betrokken provincie voor minder dan f 20 000,- worden bekostigd.

3. Bij algemene maatregel van bestuur op voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister worden nadere regels gesteld omtrent de gegevensverstrekking bedoeld in het eerste lid.

Artikel 189

1. Onze Minister en Onze Minister van Financiën publiceren elk jaar tijdig voor de aanvang van het begrotingsjaar een overzicht van de regelingen op grond waarvan uitkeringen, bedoeld in artikel 187, eerste en zevende lid, worden verstrekt. Zij bieden dit overzicht tegelijkertijd aan aan de Staten-Generaal.

2. Bij algemene maatregel van bestuur op voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister worden nadere regels gesteld omtrent de samenstelling van het overzicht, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 190

1. Er is een commissie voor de comptabiliteitsvoorschriften, die Onze Minister op verzoek dan wel uit eigen beweging van advies dient over alle onderwerpen die de werking en de inrichting van de begroting en de rekening, alsmede die van de controle daarop, raken.

2. De commissie besteedt voortdurend aandacht aan de werking van de wettelijke bepalingen inzake de begroting en de rekening van de provincies en de controle daarop.

3. Onze Ministers wie het mede aangaat horen de commissie omtrent plannen en maatregelen waarbij de begroting, de rekening of de administratie van de provincies dan wel de controle daarop in betekenende mate zijn betrokken.

4. Telkens binnen een termijn van vier jaren brengt de commissie een rapport uit aan Onze Minister, waarin een evaluatie van de taak, de inrichting en de werkwijze van de commissie wordt geboden.

5. De commissie kan zich in verbinding stellen met overheidsdiensten voor het verkrijgen van de informatie die zij behoeft. Ten aanzien van overleg met ambtenaren over aangelegenheden waarbij zij uit hoofde van hun functie zijn betrokken, behoeft de commissie de toestemming van het bevoegd gezag.

Artikel 191

1. De commissie bestaat uit een voorzitter, een vice-voorzitter, een secretaris en ten minste vijftien en ten hoogste achttien andere leden. Aan de commissie kan een adjunct-secretaris worden toegevoegd, die geen lid is.

2. De voorzitter, de vice-voorzitter, de secretaris alsmede de overige leden worden benoemd op titel van hun deskundigheid op het werkterrein van de commissie. Zij worden benoemd en ontslagen door Onze Minister.

3. De zittingsduur van de leden is vier jaar, maar eindigt in elk geval op het tijdstip waarop zij hun in het benoemingsbesluit vermelde functie of hoedanigheid verliezen. Zij zijn na afloop van een zittingsperiode van vier jaar terstond weer benoembaar.

4. Ten aanzien van de samenstelling van de commissie en de te volgen benoemingsprocedure worden bij algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld.

Artikel 192

De begroting, de begrotingswijzigingen, de meerjarenraming en de rekening worden ingericht overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur, de commissie voor de comptabiliteitsvoorschriften gehoord, te geven regels.

Artikel 193

Aan de provincies kunnen slechts bij of krachtens de wet uitgaven worden opgelegd.

Artikel 194

De provinciale besturen zenden aan Onze Minister hun besluiten binnen twee weken na de vaststelling daarvan, betreffende:

- a. het aangaan van geldleningen en rekening-courant-overeenkomsten;
- b. het uitlenen van gelden en het waarborgen van geldelijke verplichtingen, door anderen aan te gaan.

Hoofdstuk XIII. De begroting en de rekening

§ 1. De begroting

Artikel 195

1. Voor alle taken en activiteiten brengen provinciale staten jaarlijks op de begroting de bedragen die zij daarvoor beschikbaar stellen, alsmede de financiële middelen die zij naar verwachting kunnen aanwenden.

2. De begroting bevat mede een bedrag voor onvoorziene uitgaven.

3. Provinciale staten zien erop toe dat de begroting in evenwicht is. Hiervan kunnen zij afwijken indien aannemelijk is dat het evenwicht in de begroting in de eerstvolgende jaren tot stand zal worden gebracht.

4. Behoudens het bepaalde in de artikelen 214 en 215 kunnen ten laste van de provincie slechts uitgaven worden gedaan tot de bedragen die hiervoor op de begroting zijn gebracht.

5. Het begrotingsjaar is het kalenderjaar.

Artikel 196

1. Gedeputeerde staten bieden jaarlijks, tijdig voor de in artikel 197, eerste lid, bedoelde vaststelling, provinciale staten een ontwerp voor de begroting van de provincie aan, met een nota betreffende de financiële toestand van de provincie en een meerjarenraming voor ten minste drie op het begrotingsjaar volgende jaren.

2. De ontwerp-begroting en de overige in het eerste lid bedoelde stukken liggen, zodra zij aan provinciale staten zijn aangeboden, voor een ieder ter inzage en zijn algemeen verkrijgbaar. De terinzagelegging en verkrijgbaarstelling worden bekend gemaakt.

3. Provinciale staten beraadslagen over de ontwerp-begroting niet eerder dan twee weken na de bekendmaking.

Artikel 197

1. Provinciale staten stellen de begroting vast in het jaar voorafgaande aan dat waarvoor zij dient.

2. Gedeputeerde staten zenden de door provinciale staten vastgestelde begroting vergezeld van de in artikel 196, eerste lid, bedoelde stukken binnen twee weken na de vaststelling, doch in ieder geval vóór 15 november van het jaar voorafgaande aan dat waarvoor de begroting dient, aan Onze Minister.

Artikel 198

1. Besluiten tot wijziging van de begroting kunnen tot uiterlijk het eind van het desbetreffende begrotingsjaar worden genomen.

2. De artikelen 196, tweede lid, 197, tweede lid, alsmede, behoudens in gevallen van dringende spoed, artikel 196, derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 199

Verplichte uitgaven van de provincie zijn:

a. de renten en aflossingen van de door de provincie aangegane geldleningen en alle overige opeisbare schulden;

b. de uitgaven die bij of krachtens de wet aan de provincie zijn opgelegd;

c. de uitgaven die voortvloeien uit de van het provinciale bestuur gevorderde medewerking tot uitvoering van wetten en algemene maatregelen van bestuur, voor zover die uitgaven niet ten laste van anderen zijn gebracht.

Artikel 200

1. Indien provinciale staten weigeren verplichte uitgaven of een bedrag voor onvoorziene uitgaven op de begroting te brengen, doet Onze Minister dit.

2. Indien provinciale staten bovendien weigeren in voldoende dekking van in het eerste lid bedoelde uitgaven te voorzien, vermindert Onze Minister daartoe hetzij het bedrag voor onvoorziene uitgaven, hetzij indien dit bedrag niet toereikend is, overige niet-verplichte uitgaven.

3. Tegen een besluit van Onze Minister als bedoeld in het eerste of tweede lid kunnen provinciale staten binnen dertig dagen na verzending daarvan beroep bij de Kroon instellen.

Artikel 201

Onze Minister draagt zo nodig aan de bevoegde provinciale ambtenaar bedoeld in artikel 218, tweede lid, de betaling op ten laste van de provincie van hetgeen als verplichte uitgaaf op de begroting is gebracht.

Artikel 202

1. Provinciale staten kunnen, met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te geven regels, voor afzonderlijke taken en activiteiten van de provincie een bedrijf of een andere tak van dienst instellen.

2. Gedeputeerde staten zenden een besluit als bedoeld in het eerste lid, binnen twee weken na vaststelling door provinciale staten aan Onze Minister.

3. Gedeputeerde staten stellen voor een bedrijf of een andere tak van dienst een afzonderlijke ontwerp-begroting op. Gedeputeerde staten bieden deze ontwerp-begroting tegelijk met de ontwerp-begroting van de algemene dienst aan provinciale staten ter vaststelling aan. De artikelen 195 tot en met 200 zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Van een bedrijf wordt op de begroting van de algemene dienst het geraamde saldo gebracht.

§ 2. De rekening

Artikel 203

1. Gedeputeerde staten leggen aan provinciale staten over elk dienstjaar verantwoording af van het gevoerde financiële beheer onder overlegging van de rekening, waaronder mede begrepen de rekeningen van de bedrijven en andere takken van dienst.

2. Zij voegen daarbij een verslag als bedoeld in artikel 219, tweede lid, alsmede een door hen opgemaakt verslag ter verantwoording van het financiële beheer.

3. De rekening en de in het tweede lid bedoelde verslagen liggen zodra zij aan provinciale staten zijn overgelegd, voor een ieder ter inzage en zijn algemeen verkrijgbaar. De terinzagelegging en verkrijgbaarstelling worden bekend gemaakt. Provinciale staten beraadslagen over de rekening niet eerder dan twee weken na de bekendmaking.

Artikel 204

1. Provinciale staten stellen de rekening vast in het jaar volgend op het dienstjaar.

2. Provinciale staten kunnen uitgaven die te kwader trouw zijn geboekt op een post waarmee zij niet overeenstemmen of die anderszins niet rechtmatig zijn gedaan, buiten de rekening laten.

3. De leden van gedeputeerde staten nemen niet deel aan de stemmingen over besluiten als bedoeld in het eerste en tweede lid.

4. Tegen een besluit van provinciale staten als bedoeld in het tweede lid kan elk lid van gedeputeerde staten binnen dertig dagen bij de Kroon beroep instellen.

Artikel 205

Behoudens later in rechte gebleken onregelmatigheden, ontlast het besluit tot vaststelling van de rekening de leden van gedeputeerde staten ten aanzien van het daarin verantwoorde financiële beheer.

Artikel 206

1. Gedeputeerde staten zenden de door provinciale staten vastgestelde rekening vergezeld van de in artikel 203, tweede lid, bedoelde stukken binnen twee weken na de vaststelling, doch in ieder geval vóór 15 september van het jaar volgend op het dienstjaar, aan Onze Minister.

2. Indien provinciale staten artikel 204, tweede lid, hebben toegepast,

zenden gedeputeerde staten het desbetreffende besluit met de rekening aan Onze Minister.

Artikel 207

1. Indien uitgaven niet in de vastgestelde rekening zijn opgenomen, zijn de leden van gedeputeerde staten daarvoor, ieder voor een gelijk deel, persoonlijk aansprakelijk jegens de provincie, tenzij blijkt dat zij aan de beslissing tot het doen van die uitgaven niet hebben meegewerkt.

2. Gelijke aansprakelijkheid bestaat voor zover zij te kwader trouw hebben meegewerkt aan het niet of niet tijdig innen van vorderingen of andere aan de provincie toekomende gelden dan wel aan het overeenkomen van afstand van een vorderingsrecht waardoor de provincie schade heeft geleden.

3. De provincie stelt, zo dikwijls daartoe volgens dit artikel termen zijn, zonder nader besluit van provinciale of gedeputeerde staten tot het voeren van een rechtsgeding, een rechtsvordering in tot betaling van de krachtens het eerste of tweede lid verschuldigde gelden. Provinciale staten wijze iemand aan om de provincie in het rechtsgeding te vertegenwoordigen.

4. Indien binnen een door Onze Minister gestelde termijn geen rechtsvordering is ingesteld, gaat Onze Minister namens en ten laste van de provincie daartoe over.

Artikel 208

Indien provinciale staten de rekening, nadat deze door gedeputeerde staten overeenkomstig het bepaalde in artikel 203, eerste lid, aan provinciale staten is aangeboden, niet of niet naar behoren vaststellen, zenden gedeputeerde staten de rekening vergezeld van de in artikel 203, tweede lid, bedoelde stukken ter vaststelling aan Onze Minister.

§ 3. Goedkeuring van de begroting

Artikel 209

1. De begroting, bedoeld in de artikelen 195 en 202, derde lid, van het eerstvolgende begrotingsjaar alsmede de daarop betrekking hebbende begrotingswijzigingen behoeven de goedkeuring van Onze Minister, indien naar zijn oordeel de begroting, bedoeld in artikel 195, niet in evenwicht is en blijkens de meerjarenraming, bedoeld in artikel 196, niet aannemelijk is dat in de eerstvolgende jaren een evenwicht tot stand zal worden gebracht. Onze Minister doet hiervan zo spoedig mogelijk mededeling aan het provinciaal bestuur.

2. Onze Minister kan bepalen dat de begrotingen, bedoeld in de artikelen 195 en 202, derde lid, van het eerstvolgende begrotingsjaar alsmede de daarop betrekking hebbende begrotingswijzigingen zijn goedkeuring behoeven, indien:

a. de rekening van het tweede aan het begrotingsjaar voorafgaande jaar niet in evenwicht is, of

b. de begroting, bedoeld in artikel 195, niet tijdig is ingezonden aan Onze Minister overeenkomstig het bepaalde in artikel 197, of

c. de rekening, bedoeld in artikel 204, eerste lid, van het tweede aan het begrotingsjaar voorafgaande jaar niet tijdig is ingezonden aan Onze Minister overeenkomstig het bepaalde in artikel 206, eerste lid.

3. Onze Minister zendt een besluit als bedoeld in het tweede lid, uiterlijk een maand na inzending van de begroting, bedoeld in artikel 195, doch in ieder geval voor de aanvang van het begrotingsjaar, aan het provinciaal bestuur. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid behoeft

de begroting geen goedkeuring indien Onze Minister geen besluit als bedoeld in het tweede lid heeft verzonden binnen de in de eerste volzin bedoelde termijn.

Artikel 210

1. Tegen een mededeling of besluit van Onze Minister als bedoeld in artikel 209, eerste lid, onderscheidenlijk tweede lid, kunnen provinciale staten binnen dertig dagen na de verzending daarvan bij de Kroon beroep instellen.

2. Een beroep als bedoeld in het eerste lid heeft geen schorsende werking. Artikel 60a van de Wet op de Raad van State (Stb. 1986, 670) is niet van toepassing.

Artikel 211

Onze Minister maakt bij de aanvang van het desbetreffende begrotingsjaar door publicatie in de Staatscourant bekend van welke provincies de begrotingen en begrotingswijzigingen zijn goedkeuring behoeven.

Artikel 212

De goedkeuring kan slechts worden onthouden wegens strijd met het recht of met het algemene financiële belang.

Artikel 213

1. Indien op de dag waarop een besluit tot wijziging van de begroting aan Onze Minister wordt aangeboden, de begroting nog niet is goedgekeurd, vangt de in artikel 261, eerste lid, bedoelde termijn aan op de dag van de goedkeuring van de begroting.

2. Onze Minister kan bij zijn beslissing omtrent goedkeuring van de begroting ten aanzien van door hem aan te geven soorten van wijzigingen daarvan bepalen dat die zijn goedkeuring niet behoeven.

Artikel 214

1. Indien de begroting of een besluit tot wijziging daarvan niet is goedgekeurd, behoeft het provinciaal bestuur tot het doen van uitgaven de toestemming van Onze Minister.

2. Een verzoek van het provinciaal bestuur om toepassing van het eerste lid kan door Onze Minister slechts worden afgewezen wegens strijd met het recht of met het algemene financiële belang.

3. Onze Minister beslist op het verzoek binnen tweede maanden na de verzending van het verzoek, bedoeld in het tweede lid. De toestemming wordt geacht te zijn verleend indien binnen deze termijn geen beslissing aan het provinciale bestuur is verzonden.

4. Onze Minister kan aan de toestemming voorschriften verbinden.

5. Onze Minister kan bepalen voor welke posten en tot welk bedrag het provinciale bestuur de toestemming, bedoeld in het eerste lid, niet behoeft.

Artikel 215

1. In gevallen van dringende spoed kan, indien provinciale staten daartoe besluiten, een uitgaaf worden gedaan voordat de desbetreffende begroting of begrotingswijziging is goedgekeurd. Het besluit wordt terstond toegezonden aan Onze Minister. Is de uitgaaf geraamd bij een

begrotingswijziging welke nog niet ter goedkeuring is ingezonden, dan wordt deze begrotingswijziging te zamen met het besluit toegezonden.

2. Over het in het eerste lid bedoelde besluit stemmen provinciale staten bij hoofdelijke oproeping.

Artikel 216

1. Indien provinciale staten artikel 215 hebben toegepast en Onze Minister zijn goedkeuring aan de desbetreffende begroting of begrotingswijziging onthoudt, kan hij binnen een maand nadat zijn beslissing onherroepelijk is geworden, de leden van provinciale staten die hun stem voor het in artikel 215 bedoelde besluit hebben uitgebracht, ieder voor een gelijk deel, persoonlijk voor deze uitgaaf aansprakelijk stellen tegenover de provincie.

2. Van het besluit tot aansprakelijkstelling kunnen de in het eerste lid bedoelde leden binnen dertig dagen na de verzending van het besluit bij de Kroon beroep instellen. Gedurende de termijn voor en de behandeling van het beroep blijft het besluit buiten werking.

3. Onze Minister stelt zo nodig namens en ten laste van de provincie een rechtsvordering in tot betaling van de krachtens het besluit tot aansprakelijkstelling verschuldigde gelden.

Artikel 217

Indien de begroting van een provincie ingevolge artikel 209, eerste of tweede lid, is onderworpen aan goedkeuring, kan Onze Minister bepalen dat door hem aan te wijzen besluiten van het provinciaal bestuur die financiële gevolgen voor de provincie hebben of kunnen hebben, door het provinciaal bestuur binnen twee weken aan Onze Minister worden toegezonden.

Hoofdstuk XIV. De administratie en de controle

Artikel 218

1. Provinciale staten stellen bij verordening regels vast met betrekking tot de organisatie van de administratie en van het beheer van vermogenswaarden van de algemene dienst en van de takken van dienst. Deze regels dienen te waarborgen dat aan de eisen van doelmatigheid en controle wordt voldaan.

2. De administratie en het beheer, bedoeld in het eerste lid, worden verricht door de bij de in dat lid bedoelde regels aan te wijzen ambtenaren. Zij kunnen niet tevens griffier zijn.

Artikel 219

1. Provinciale staten stellen bij verordening regels vast met betrekking tot de controle op de administratie en op het beheer van vermogenswaarden van de algemene dienst en van de takken van dienst. Deze regels dienen onder meer te waarborgen dat de rechtmatigheid en de doelmatigheid van de administratie en het beheer worden getoetst.

2. De regels, bedoeld in het eerste lid, voorzien in de aanwijzing van een of meer registeraccountants belast met het onderzoek van de in artikel 203 bedoelde rekening alsmede met het ter zake uitbrengen van een verslag, dat behalve de verklaring bij de rekening bevindingen bevat over de vraag of de administratie en het beheer voldoen aan eisen van rechtmatigheid en doelmatigheid.

3. Registeraccountants als bedoeld in het tweede lid kunnen in provinciale dienst worden aangesteld. In dat geval worden zij door provinciale

staten benoemd, geschorst en ontslagen. Artikel 98, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 220

Gedeputeerde staten zenden de verordeningen, bedoeld in de artikelen 218 en 219, binnen twee weken na vaststelling door provinciale staten aan Onze Minister.

Artikel 221

Onze Minister kan te allen tijde een onderzoek instellen naar de wijze waarop de administratie en het beheer, bedoeld in artikel 218, eerste lid, worden gevoerd.

Hoofdstuk XV. De provinciale belastingen

Artikel 222

1. Provinciale staten besluiten tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van een provinciale belasting.
2. Het besluit behoeft goedkeuring bij koninklijk besluit.
3. Indien bij het besluit van provinciale staten geen termijn is vastgesteld waarvoor de heffing zal gelden, kan bij het koninklijk besluit, bedoeld in het tweede lid, een zodanige termijn worden bepaald.

Artikel 223

Behalve de belastingen waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten geschiedt, kan de provincie heffen:

- a. opcenten op de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting;
- b. de leges en andere rechten, bedoeld in artikel 225, eerste lid;
- c. een opslag op de hoofdsom van omroepbijdrage A, onderscheidenlijk omroepbijdrage B.

Artikel 224

1. De provinciale opcenten worden geheven van de in de provincie wonende of gevestigde houders van motorrijtuigen als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdelen a, b en c, en in artikel 7, eerste lid, onderdelen a, b en c van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 (Stb. 332).
2. Het door de provincie te heffen aantal opcenten bedraagt voor de belastingtijdvakken die aanvangen na 31 maart 1989 ten hoogste 30,7.
3. Voor de berekening van het aan opcenten verschuldigde bedrag geldt het tarief van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966, zoals dat luidt bij aanvang van het kalenderjaar 1980. De vermeerdering van belasting, bedoeld in artikel 6, alsmede het vaste bedrag, genoemd in artikel 8, tweede lid, onderdeel a, van die wet blijven buiten beschouwing.
4. Het in het tweede lid genoemde aantal opcenten wordt jaarlijks aangepast aan de hand van het vierjaarlijks voortschrijdend gemiddelde van de gerealiseerde nominale ontwikkeling van het nationaal inkomen. Onze Minister van Financiën bepaalt jaarlijks vóór 1 juli, in overeenstemming met Onze Minister, het aantal opcenten dat de provincies ten hoogste kunnen heffen in het belastingtijdvak dat aanvangt op 1 april nadien. Dit aantal opcenten wordt naar boven afgerond op één decimaal.
5. Het door een provincie te heffen aantal opcenten is voor alle motorrijtuigen als bedoeld in het eerste lid, gelijk.
6. Onze Minister van Financiën verstrekt de provinciale besturen jaarlijks vóór 1 september een naar soort, gewichtsklasse en aantal

gespecificeerd overzicht van de motorrijtuigen, bedoeld in het eerste lid. Het overzicht wordt opgesteld naar de toestand per 1 juli van het lopende jaar.

Artikel 225

1. Voor provinciale belastingen worden gehouden de door de provincie geheven:

a. leges;

b. rechten, andere dan die bedoeld onder a. voor:

1°. het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde provinciale bezittingen of voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de provincie in beheer of in onderhoud zijn;

2°. het genot van door of vanwege het provinciaal bestuur verstrekte diensten, tenzij deze bedrijfsmatig worden verstrekt of bestaan in het tijdelijk ter beschikking van particulieren stellen van provinciaal personeel;

3°. het hebben van voorwerpen onder, op of boven grond of water voor de openbare dienst van de provincie bestemd.

2. Bezittingen, werken of inrichtingen ten dienste van een bedrijf als bedoeld in artikel 202 worden niet gerekend tot die welke voor de openbare dienst van de provincie bestemd.

3. Inrichtingen door de provincie in stand gehouden zonder streven naar algehele dekking van kosten, worden niet als bedrijven aangemerkt indien de tarieven afhankelijk zijn van het inkomen of het vermogen.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen de gevallen of groepen van gevallen worden aangewezen waarin door de provincie rechten, bedoeld in het eerste lid, kunnen worden gevorderd zonder dat deze voor belastingen worden gehouden.

Artikel 226

Leges en andere rechten, bedoeld in artikel 225, eerste lid, die voor provinciale belastingen worden gehouden, kunnen worden geheven door de provincie die het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen toestaat of de diensten verleent, ongeacht of het belastbare feit zich binnen of buiten het grondgebied van de provincie voordoet.

Artikel 227

Besluiten tot heffing van rechten als bedoeld in artikel 225, eerste lid, onderdeel b, ten eerste en ten tweede, die voor provinciale belastingen worden gehouden, worden niet goedgekeurd, indien de krachtens die besluiten geheven rechten hoger zijn dan vereist wordt om een matige winst aan de provincie te verzekeren.

Artikel 228

1. De opslag, bedoeld in artikel 223, onderdeel c, wordt geheven van degenen die omroepbijdrage verschuldigd zijn volgens de regels gesteld in de Mediawet (Stb. 1987, 249) en die in de provincie wonen of zijn gevestigd.

2. Besluiten tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van de provinciale opslag treden in werking met ingang van 1 januari van een jaar. Zulk een besluit wordt vóór 1 juli van het voorafgaande jaar ter verkrijging van koninklijke goedkeuring gezonden aan Onze Minister en in afschrift ter kennis gebracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

3. In afwijking van artikel 263 wordt de beslissing omtrent goedkeuring van een tijdig ingezonden besluit vóór 1 september van het jaar van inzending genomen op voordracht van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Artikel 229

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorschriften worden gegeven omtrent vrijdom van provinciale belastingen, te genieten door vreemde mogendheden, door haar diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers en het aan hen toegevoegde personeel, alsmede door volkenrechtelijke organisaties, door haar vertegenwoordigers en functionarissen en het aan hen toegevoegde personeel.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan die vrijdom worden uitgebreid tot leden van het gezin en het personeel van de krachtens het eerste lid vrijgestelde personen.

Artikel 230

1. Besluiten tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van provinciale opcenten op de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting treden in werking met ingang van 1 april van enig jaar. Een desbetreffend besluit wordt vóór 31 december van het voorafgaande jaar ter verkrijging van goedkeuring bij koninklijk besluit gezonden aan Onze Minister en in afschrift ter kennis gebracht van Onze Minister van Financiën.

2. De beslissing omtrent de goedkeuring van een in het eerste lid bedoeld besluit wordt genomen vóór 1 februari van het jaar volgend op dat waarin het ter goedkeuring is gezonden. De in artikel 263, tweede lid, genoemde termijn van drie maanden is op de beslissing ter zake van goedkeuring van de in dit artikel bedoelde besluiten niet van toepassing.

3. De opcenten worden als motorrijtuigenbelasting geheven en ingevorderd.

4. Een in het eerste lid bedoeld besluit heeft geen gevolgen voor de opcenten welke zijn betaald over een tijdvak aangevangen vóór de datum van inwerkingtreding van dat besluit.

5. Bij naheffing van belasting worden opcenten berekend volgens het hoogste aantal dat in enige provincie van toepassing was op de dag waarop de in de aanhef van artikel 16, eerste lid, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 bedoelde gebeurtenis heeft plaatsgehad.

6. De houders van motorrijtuigen die niet hier te lande wonen of gevestigd zijn, maar die wel aan de heffing van motorrijtuigenbelasting zijn onderworpen, worden voor de heffing van opcenten geacht te wonen of te zijn gevestigd in een provincie die het hoogste aantal opcenten heft. In bijzondere gevallen kan Onze Minister van Financiën in overeenstemming met Onze Minister ook voor andere houders van motorrijtuigen een provincie aanwijzen waar deze houders worden geacht te wonen of te zijn gevestigd.

7. De opbrengsten van de opcenten welke worden geheven volgens het vijfde en zesde lid, worden naar evenredigheid van het aandeel van een provincie in de totale opbrengst van de ten behoeve van de provincies geheven opcenten over alle provincies verdeeld.

8. De opbrengst wordt aan de provincie uitgekeerd volgens door Onze Minister van Financiën te stellen regels.

9. Verandering van de woonplaats of plaats van vestiging van de houder van een motorrijtuig in de loop van het tijdvak waarover de motorrijtuigenbelasting is betaald, vormt geen aanleiding tot het heffen van opcenten over het nog niet verstreken gedeelte van het tijdvak door een andere provincie of tot het verlenen van teruggaaf van geheven opcenten.

10. Bij algemene maatregel van bestuur:

- a. kan worden bepaald dat een gebied of een gedeelte van een gebied dat geen deel van een provincie uitmaakt, voor de heffing van opcenten tot het gebied van een provincie wordt gerekend;
- b. kunnen voorschriften worden gegeven tot verdeling van de opbrengst van de opcenten welke worden geheven van de houders van motorrijtuigen die wonen of gevestigd zijn in een van de in onderdeel a bedoelde gebieden.

11. De aan de heffing en invordering van de opcenten verbonden kosten komen ten laste van de provincies en van de in het tiende lid, onderdeel b, bedoelde opbrengst. Deze kosten worden berekend volgens door Onze Minister van Financiën te stellen regels.

Artikel 231

De heffing en invordering van provinciale belastingen, andere dan die bedoeld in artikel 223, onderdelen a en c, geschiedt overeenkomstig de artikelen 232 tot en met 239 en de zonodig bij de verordening betreffende de heffing gestelde nadere regels.

Artikel 232

De bepalingen van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) inzake bezwaar en beroep met betrekking tot een aanslag en inzake herstel van vormverzuimen en overschrijding van termijnen zijn van toepassing voor de provinciale belastingen, andere dan die bedoeld in artikel 223, onderdelen a en c, met dien verstande, dat:

- a. de bevoegdheden en de verplichtingen van de in de Algemene wet inzake rijksbelastingen genoemde inspecteur gelden voor gedeputeerde staten;

- b. met betrekking tot niet bij wege van aanslag geheven provinciale belastingen wordt verstaan onder:

- 1°. aanslag: het gevorderde bedrag;

- 2°. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het onder 1° bedoelde bedrag, of bij gebreke van een schriftelijke kennisgeving, de datum waarop het bedrag ter kennis van de belastingplichtige is gebracht.

Artikel 233

Voor de toepassing van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1956, 323) treden gedeputeerde staten in de plaats van de ambtenaar, bedoeld in Hoofdstuk II van die wet. Als partij die het beroep in cassatie, bedoeld in Hoofdstuk III van die wet kan instellen, worden aangewezen gedeputeerde staten.

Artikel 234

Tegen degene die nalaat de door hem verschuldigde provinciale belasting vóór of op de verschijndag te betalen, wordt door de met invordering belaste ambtenaar een dwangbevel afgegeven. Het dwangbevel levert een executoriale titel op.

Artikel 235

De met de invordering belaste ambtenaar geeft het dwangbevel niet af dan na de belastingschuldige te hebben aangemaand.

Artikel 236

1. De bepalingen omtrent de vervolgingen en de vorderingen, opgenomen in de wet van 22 mei 1845, Stb. 22, op de invordering van 's Rijks directe belastingen zijn van toepassing ten aanzien van de provinciale belastingen.

2. In afwijking van het eerste lid blijven de bepalingen inzake de lijfswang buiten toepassing.

3. Het dwangbevel, door de met invordering belaste ambtenaar uitgevaardigd, kan met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in geheel Nederland worden tenuitvoergelegd.

Artikel 237

1. Hoofdelijk aansprakelijk is:

a. voor de belasting, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen zonder rechtspersoonlijkheid of zonder volledige rechtsbevoegdheid: ieder van de bestuurders;

b. voor de belasting, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen dat is ontbonden: ieder van de met de vereffening belaste personen;

c. voor de belasting, verschuldigd door een niet in Nederland gevestigd lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen: de leider van zijn vaste inrichting in Nederland, alsmede zijn in Nederland gevestigde vaste vertegenwoordiger.

2. De in het eerste lid bedoelde aansprakelijkheid rust niet op een door de rechter benoemde vereffenaar. Andere vereffenaars en de in onderdeel c genoemde personen zijn niet aansprakelijk, voor zover zij aantonen dat het niet aan hen is te wijten dat de belasting niet is voldaan.

Artikel 238

1. De betekening van stukken betreffende vervolging ter invordering van provinciale belastingen en de tenuitvoerlegging van dwangbevelen geschieden door een ambtenaar, daartoe door gedeputeerde staten aan te wijzen.

2. Bij de uitoefening van zijn taak wordt deze als een deurwaarder aangemerkt.

Artikel 239

De provinciale belasting die niet binnen drie jaren, te rekenen van het tijdstip waarop zij verschuldigd was of waarop de laatste akte van vervolging betekend was, werd ingevorderd, is verjaard.

Hoofdstuk XVI. Het Provinciefonds

Artikel 240

Er is een Provinciefonds, waarvan de ontvangsten worden verkregen en over de provincies worden verdeeld volgens de bij of krachtens deze wet gestelde regels.

Artikel 241

Het fonds ontvangt:

a. een jaarlijks bij wet vast te stellen percentage van de in dat kalen-

derjaar ontvangen bedragen, verminderd met de in dat jaar gedane terugbetalingen, wegens de volgende belastingen:

1. de inkomstenbelasting;
 2. de vermogensbelasting;
 3. de vennootschapsbelasting;
 4. de loonbelasting;
 5. de dividendbelasting;
 6. de accijnzen;
 7. de omzetbelasting;
 8. de belastingen van rechtsverkeer;
 9. de rechten van successie, van overgang en van schenking;
 10. de kansspelbelasting;
 11. de bijzondere verbruiksbelasting van personenauto's;
 12. de bijzondere verbruiksbelasting van motorrijwielen;
- b. bijdragen uit 's Rijks kas tot het bedrag van de uitkeringen, bedoeld in artikel 255;
- c. andere ontvangsten.

Artikel 242

Uit het fonds worden jaarlijks betalingen verricht ten behoeve van:

- a. de algemene uitkering, bedoeld in artikel 245;
- b. de uitkeringen, bedoeld in artikel 254;
- c. de uitkeringen, bedoeld in artikel 255.

Artikel 243

Indien de ontvangsten van het fonds in een begrotingsjaar hoger of lager zijn dan de gedane betalingen in dat jaar, wordt het verschil ten bate of ten laste van de begroting van het volgende jaar gebracht.

Artikel 244

De begroting van het fonds vermeldt de bedragen die als verplichtingen gelden over het desbetreffende uitkeringsjaar aan de gezamenlijke provincies ter zake van de algemene uitkering en ter zake van het totaal van de uitkeringen, bedoeld in artikel 254.

Artikel 245

1. Uit het fonds wordt jaarlijks aan elke provincie een algemene uitkering gedaan.
2. Ten behoeve van de berekening van de algemene uitkering wordt voor elke provincie de uitkeringsbasis, bedoeld in artikel 249, vastgesteld.
3. De algemene uitkering bedraagt voor elke provincie de uitkeringsbasis vermenigvuldigd met het quotiënt van het uitkeringspercentage en 100.

Artikel 246

1. Ten behoeve van de vaststelling van de algemene uitkering stellen Onze Minister en Onze Minister van Financiën voor elk uitkeringsjaar een uitkeringspercentage vast.
2. Het uitkeringspercentage is voor een uitkeringsjaar gelijk aan het quotiënt van de bedragen, bedoeld in artikel 244, en één percent van de som van de uitkeringsbases van de provincies te zamen.
3. Vóór 1 juli voorafgaande aan het uitkeringsjaar stellen Onze Minister en Onze Minister van Financiën een voorlopig uitkeringsper-

centage vast en brengen zij dit ter kennis van de provinciale besturen. De mededeling bevat tevens een indicatie van de uitkeringspercentages voor de vier op het uitkeringsjaar volgende jaren.

4. Onze Minister en Onze Minister van Financiën passen het voorlopig uitkeringspercentage aan zodra zulks op grond van nader bekend geworden gegevens nodig blijkt, met dien verstande dat voor 31 december van het tweede jaar na afloop van het uitkeringsjaar het uitkeringspercentage definitief wordt vastgesteld.

Artikel 247

De verdeelmaatstaven zijn:

- a. een voor alle provincies, met uitzondering van de provincie Flevoland, gelijk vast bedrag;
- b. een voor alle provincies gelijk bedrag per inwoner;
- c. een voor alle provincies gelijk bedrag per hectare land en binnenwater;
- d. een voor alle provincies gelijk bedrag per hectare buitenwater;
- e. een voor alle provincies gelijk bedrag per naar de draagkracht van de ondergrond gewogen kilometer vaarweg;
- f. een vast bedrag voor de provincie Flevoland.

Artikel 248

1. Onze Minister en Onze Minister van Financiën stellen voor elk uitkeringsjaar vast de bedragen, bedoeld in artikel 247, onderdelen a tot en met f.

2. Vóór 1 juli voorafgaande aan het uitkeringsjaar doen Onze Minister en Onze Minister van Financiën mededeling aan de provinciale besturen over de voor dat uitkeringsjaar te verwachten bedragen, bedoeld in artikel 247, onderdelen a tot en met f.

3. De beschikkingen van Onze Minister en Onze Minister van Financiën, bedoeld in het eerste lid, worden bekendgemaakt in de Staatscourant op een tijdstip, dat ten minste een maand ligt voor hun inwerkingtreding.

4. Het verschil tussen de bedragen, bedoeld in artikel 247, onderdelen a en f, wordt vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur op voordracht van Onze Minister en Onze Minister van Financiën, het bestuur van de provincie Flevoland gehoord.

5. Onze Minister en Onze Minister van Financiën delen hun voornemens omtrent de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het vierde lid, zo spoedig mogelijk aan het bestuur van de provincie Flevoland mede.

6. Het ontwerp van een maatregel als bedoeld in het vierde lid wordt aan de beide Kamers der Staten-Generaal overgelegd. Indien binnen dertig dagen na de overlegging door of namens een der Kamers of door ten minste een vijfde van het grondwettelijk aantal leden van een der Kamers de wens te kennen wordt gegeven dat het verschil tussen de bedragen, bedoeld in artikel 247, onderdelen a en f, bij wet wordt vastgesteld, wordt zo spoedig mogelijk een daartoe strekkend wetsvoorstel ingediend.

Artikel 249

De uitkeringsbasis voor een provincie is de som van:

- a. het vaste bedrag per provincie, bedoeld in artikel 247, onderdeel a onderscheidenlijk onderdeel f;
- b. het produkt van het aantal inwoners van de provincie op 1 januari van het uitkeringsjaar en het bedrag, bedoeld in artikel 247, onderdeel b;
- c. het produkt van het aantal hectaren land en binnenwater van de provincie op 1 januari van het uitkeringsjaar en het bedrag, bedoeld in artikel 247, onderdeel c;

d. het produkt van het aantal hectaren buitenwater van de provincie op 1 januari van het uitkeringsjaar en het bedrag, bedoeld in artikel 247, onderdeel d;

e. het produkt van het naar de draagkracht van de ondergrond gewogen aantal kilometers vaarweg die bij de provincie in onderhoud zijn en het bedrag, bedoeld in artikel 247, onderdeel e.

Artikel 250

1. Onder de in artikel 249, onderdelen b, c en d, bedoelde aantallen inwoners onderscheidenlijk hectaren land, binnenwater en buitenwater worden verstaan de aantallen, vastgesteld overeenkomstig de door het Centraal Bureau voor de Statistiek gepubliceerde gegevens.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt:

a. het aantal hectaren land en binnenwater voor de provincie Zeeland niet lager gesteld dan 274 200 en wordt voor die provincie het aantal hectaren buitenwater verminderd met een aantal hectaren gelijk aan het verschil tussen 274 200 en het werkelijke aantal hectaren land en binnenwater, waarbij dit verschil op nul wordt gesteld als het negatief is;

b. het IJsselmeer aangemerkt als buitenwater.

3. Bij algemene maatregel van bestuur wordt de lengte van de vaarwegen, alsmede de weging daarvan naar de draagkracht van de ondergrond van een provincie, bedoeld in artikel 249, onderdeel e, nader vastgesteld.

4. Bij de vaststelling van de lengte van de vaarwegen, bedoeld in het derde lid, worden in aanmerking genomen de vaarwegen van de eerste tot en met de zesde klasse, zoals deze zijn aangegeven op de door Rijks-waterstaat vervaardigde kaart Vaarwegen in Nederland schaal 1:400 000, gedateerd 1 juli 1980, nr. 72.0951, met uitzondering van die vaarwegen of gedeelten van vaarwegen, waarvan de kosten van het onderhoud jaarlijks geheel of nagenoeg geheel door het Rijk worden vergoed.

Artikel 251

1. In elk van de eerste vijftig volle weken van het uitkeringsjaar worden voor de algemene uitkering en uitkeringen, bedoeld in artikel 254, eerste lid, aan de provincies voorlopige uitkeringen gedaan tot een evenredig deel van het bedrag waarop zij vermoedelijk over dat jaar recht hebben.

2. Onze Minister en Onze Minister van Financiën stellen vóór 31 december van het tweede jaar na afloop van het uitkeringsjaar, voor elke provincie de algemene uitkering en de uitkeringen, bedoeld in artikel 254, eerste lid, vast. De beschikking wordt in afschrift gezonden aan gedeputeerde staten van de provincies.

3. Voorafgaande aan de vaststelling, bedoeld in het tweede lid, wordt een ontwerp van de beschikking toegezonden aan gedeputeerde staten van de provincies en wordt hen gedurende ten minste een maand de gelegenheid geboden daartegen schriftelijk bezwaar te maken bij Onze Minister, behoudens voor zover het een van de bedragen, bedoeld in artikel 247, onderdelen a tot en met f, betreft.

4. Zo spoedig mogelijk na het verstrijken van de in het derde lid bedoelde termijn zenden Onze Minister en Onze Minister van Financiën de beschikking tot vaststelling van de uitkeringen, bedoeld in het tweede lid, aan gedeputeerde staten van de provincies. Afwijkingen bij de vaststelling van uitkeringen ten opzichte van de uitkeringen genoemd in het ontwerp van de beschikking, worden door Onze Minister en Onze Minister van Financiën met redenen omkleed.

Artikel 252

1. Binnen een maand na de dag na die van verzending van de beschikking, bedoeld in artikel 251, tweede lid, kunnen gedeputeerde staten die geen bezwaar hebben gemaakt tegen het ontwerp van de beschikking, bedoeld in artikel 251, derde lid, bij Onze Minister en Onze Minister van Financiën bezwaar maken tegen eventuele afwijkingen bij de vaststelling van uitkeringen ten opzichte van de uitkeringen genoemd in het ontwerp van de beschikking. Het bezwaarschrift wordt ingediend bij Onze Minister.

2. Onze Minister en Onze Minister van Financiën nemen op het bezwaarschrift een met redenen omklede beslissing, die aan gedeputeerde staten schriftelijk wordt meegedeeld.

Artikel 253

1. Binnen een maand na de dag na die van verzending van de beschikking, bedoeld in artikel 251, tweede lid, dan wel, indien gedeputeerde staten een bezwaar hebben gemaakt als bedoeld in artikel 252, eerste lid, binnen een maand na de dag van verzending van de beslissing, bedoeld in artikel 252, tweede lid, kunnen gedeputeerde staten daartegen beroep instellen bij de Kroon. Een afschrift van het beroepschrift wordt gezonden aan Onze Minister.

2. Het beroep kan alleen betrekking hebben op zaken waarover bij Onze Minister een bezwaarschrift is ingediend. Het beroep kan geen betrekking hebben op een der bedragen, bedoeld in artikel 247, onderdelen a tot en met f.

3. Van de beslissing op het beroep doen Onze Minister en Onze Minister van Financiën schriftelijk mededeling aan gedeputeerde staten.

Artikel 254

1. In de begroting van het fonds kunnen op een afzonderlijk artikel bedragen van bestaande uitkeringen, bedoeld in artikel 187, eerste en zevende lid, en andere bestaande uitkeringen ten laste van de collectieve middelen worden opgenomen die tijdelijk niet volgens de artikelen 245 tot en met 250 over de provincies worden verdeeld.

2. Indien het eerste lid toepassing vindt, worden bij algemene maatregel van bestuur voorschriften gegeven ter verdeling van de in het eerste lid bedoelde bedragen. Deze voorschriften bevatten tevens de tijdsduur, gedurende welke het eerste lid van toepassing is, alsook de wijze waarop de genoemde bedragen in die periode geleidelijk worden opgenomen in de algemene uitkering.

Artikel 255

1. In de begroting van het fonds kan een voorziening worden getroffen voor de uitbetaling van uitkeringen, bedoeld in artikel 187, eerste en zevende lid, waarbij meer dan een departement financieel betrokken is.

2. Indien het eerste lid toepassing vindt:

a. worden beschikkingen tot vaststelling van de uitkeringen onderscheidenlijk bezwaarschriften daartegen, opgesteld onderscheidenlijk behandeld door Onze Ministers wie het aangaat;

b. verstrekken Onze Ministers wie het aangaat vóór 1 oktober voorafgaande aan het begrotingsjaar aan Onze Minister en Onze Minister van Financiën de gegevens met betrekking tot de door hen vastgestelde verdeling van de desbetreffende gelden over de provincies.

3. Indien het eerste lid toepassing vindt, stellen Onze Minister en Onze Minister van Financiën een betalingsschema vast.

Artikel 256

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, onverminderd het bepaalde in artikel 248, vierde, vijfde en zesde lid, nadere regels ter uitvoering van dit hoofdstuk worden gesteld.

2. Een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, of een wijziging daarvan, treedt niet eerder in werking dan twee maanden na datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wordt geplaatst. Van deze plaatsing wordt mededeling gedaan aan de Staten-Generaal.

TITEL V. HET TOEZICHT OP HET PROVINCIAAL BESTUUR

Hoofdstuk XVII. Voorafgaand toezicht

Artikel 257

Besluiten van provinciale besturen kunnen slechts aan voorafgaand toezicht worden onderworpen in bij de wet bepaalde gevallen.

Artikel 258

De goedkeuring van een besluit van het provinciaal bestuur kan noch voor bepaalde tijd of onder voorwaarden worden verleend, noch worden ingetrokken.

Artikel 259

De goedkeuring kan niet gedeeltelijk worden verleend, tenzij aard en inhoud van het besluit zich daartegen niet verzetten.

Artikel 260

1. Gedeeltelijke goedkeuring en onthouding van goedkeuring geschieden bij een met redenen omkleed besluit.

2. Tot gedeeltelijke goedkeuring of onthouding van goedkeuring wordt niet overgegaan dan nadat het provinciaal bestuur gelegenheid tot overleg is geboden.

Artikel 261

1. De beslissing omtrent een besluit dat aan de goedkeuring van Onze Minister wie het aangaat is onderworpen, wordt genomen en aan het provinciaal bestuur meegedeeld binnen drie maanden na de verzending ter goedkeuring.

2. Onze Minister wie het aangaat kan zijn beslissing eenmaal voor ten hoogste drie maanden verdagen.

3. De goedkeuring wordt geacht te zijn verleend, indien binnen de in het eerste lid genoemde termijn geen beslissing of geen besluit tot verdaging, dan wel binnen de termijn waarvoor de beslissing is verdaagd, geen beslissing aan het provinciaal bestuur is verzonden.

4. Onze Minister wie het aangaat neemt geen beslissing tot gedeeltelijke goedkeuring of onthouding van goedkeuring dan nadat Onze Minister daarover is gehoord.

Artikel 262

Tegen de beslissing van Onze Minister wie het aangaat kan het provinciaal bestuur binnen dertig dagen na de verzending bij de Kroon beroep instellen.

Artikel 263

1. Een besluit dat aan goedkeuring bij koninklijk besluit is onderworpen, wordt toegezonden aan Onze Minister wie het aangaat.

2. De Kroon beslist omtrent het besluit binnen drie maanden na de verzending.

3. De Kroon kan haar beslissing eenmaal voor ten hoogste zes maanden verdagen.

4. Een voordracht tot onthouding van goedkeuring wordt gedaan door of mede door Onze Minister.

5. Onthouding van goedkeuring geschiedt niet, dan nadat de Raad van State is gehoord. De toepassing van artikel 260, tweede lid, vindt in dat geval plaats voordat het ontwerp-besluit bij de Raad van State ter overweging wordt gebracht. Artikel 26, tweede lid, van de Wet op de Raad van State is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 264

Indien voor besluiten van provinciale besturen een andere vorm van voorafgaand toezicht dan goedkeuring is voorgeschreven, zijn de artikelen 258 tot en met 263 van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk XVIII. De vernietiging van besluiten

Artikel 265

1. De besluiten van het provinciaal bestuur kunnen bij koninklijk besluit worden vernietigd voor zover zij met het recht of met het algemeen belang in strijd zijn.

2. Hangende het onderzoek of er reden is tot vernietiging over te gaan, kan een besluit bij koninklijk besluit worden geschorst.

Artikel 266

Een besluit kan niet gedeeltelijk worden geschorst of vernietigd, tenzij aard en inhoud van het besluit zich daartegen niet verzetten.

Artikel 267

1. Een besluit dat nog goedkeuring behoeft, kan niet worden geschorst of vernietigd.

2. Een besluit ten aanzien waarvan een verzoek om een administratief-rechtelijke voorziening aanhangig of nog mogelijk is, kan niet worden vernietigd.

Artikel 268

Een besluit waarover de rechter een uitspraak heeft gedaan, of waarbij een in kracht van gewijsde gegane uitspraak van de rechter wordt uitgevoerd, kan niet worden vernietigd op rechtsgronden welke in strijd zijn met die waarop de uitspraak steunt of mede steunt.

Artikel 269

Een besluit tot het verrichten van een privaatrechtelijke rechtshandeling kan niet worden geschorst of vernietigd, indien drie maanden zijn verstreken na de dag waarop het is genomen. Indien binnen deze termijn schorsing heeft plaatsgevonden, blijft vernietiging binnen de duur van de schorsing mogelijk.

Artikel 270

1. Indien een besluit naar het oordeel van de commissaris van de Koning voor vernietiging in aanmerking komt, doet hij daarvan binnen twee dagen nadat het te zijner kennis is gekomen, mededeling aan Onze Minister wie het aangaat. Hij geeft hiervan tegelijkertijd kennis aan het orgaan dat het besluit nam, en zo nodig aan het orgaan dat met de uitvoering van het besluit is belast.

2. Het besluit ten aanzien waarvan het eerste lid toepassing heeft gevonden, wordt niet of niet verder uitgevoerd, voordat van Onze Minister wie het aangaat de mededeling is ontvangen dat voor schorsing of vernietiging geen redenen bestaan. Indien het besluit niet binnen een maand na de dagtekening van de mededeling van de commissaris is geschorst of vernietigd, wordt het uitgevoerd.

Artikel 271

1. Het besluit tot schorsing bepaalt de duur hiervan.
2. De schorsing van een besluit kan worden verlengd.
3. Zij kan, ook na verlenging, niet langer duren dan een jaar.
4. Indien de Kroon voor het verstrijken van de termijn, bedoeld in het derde lid, advies heeft gevraagd aan de Raad van State omtrent een ontwerp-besluit tot vernietiging, kan zij die termijn eenmaal met ten hoogste drie maanden verlengen.

5. Indien een verzoek om een administratiefrechtelijke voorziening aanhangig is tegen de geschorste bepalingen, duurt de schorsing, behoudens eerdere opheffing, tot drie maanden nadat op dat verzoek onherroepelijk is beslist.

Artikel 272

Een besluit dat geschorst is kan, nadat de schorsing is geëindigd, niet meer worden vernietigd.

Artikel 273

1. Schorsing stuit onmiddellijk de werking van het geschorste besluit.
2. Zolang een besluit tot het aangaan van een overeenkomst is geschorst, wordt deze, zo zij reeds is aangegaan, niet of niet verder uitgevoerd.

Artikel 274

Indien een bekend gemaakt besluit niet is vernietigd binnen de tijd waarvoor het is geschorst, wordt dit door het provinciaal bestuur bekend gemaakt.

Artikel 275

1. De voordracht tot vernietiging wordt gedaan door of mede door Onze Minister.

2. De voordracht wordt niet gedaan dan nadat Onze Minister of Onze Minister wie het aangaat het provinciaal bestuur gelegenheid tot overleg heeft geboden.

3. Het koninklijk besluit tot vernietiging wordt met redenen omkleed.

Artikel 276

Het koninklijk besluit tot schorsing, opheffing of verlenging van de schorsing of tot vernietiging wordt in het Staatsblad geplaatst.

Artikel 277

1. Vernietiging van een besluit strekt zich uit tot alle rechtsgevolgen daarvan en werkt terug tot het tijdstip waarop het besluit is tot stand gekomen. In het koninklijk besluit kan worden bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel of ten dele in stand blijven.

2. Indien een besluit tot het aangaan van een overeenkomst wordt vernietigd, wordt de overeenkomst, zo zij reeds is aangegaan en voor zover in het koninklijk besluit niet anders is bepaald, door de provincie niet of niet verder uitgevoerd, onverminderd het recht van de wederpartij op schadevergoeding.

Artikel 278

Het provinciaal bestuur neemt opnieuw een besluit omtrent het onderwerp van het vernietigde besluit, waarbij met het koninklijk besluit wordt rekening gehouden.

TITEL VI. WIJZIGING VAN DE PROVINCIALE INDELING

Artikel 279

In deze wet wordt verstaan onder:

a. wijziging van de provinciale indeling: instelling en opheffing van provincies, wijziging van provinciegrenzen niet gepaard gaande met wijziging van een gemeentegrens en wijziging van provinciegrenzen met niet provinciaal ingedeeld gebied;

b. ontwerp-regeling: het concept van een wetsvoorstel strekkende tot wijziging van de provinciale indeling met daarbij gevoegd een kaart.

Artikel 280

Wijziging van de provinciale indeling geschiedt bij wet tenzij het een wijziging betreft van provinciegrenzen met niet provinciaal ingedeeld gebied. In dat geval geschiedt zij bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 281

1. Ter voorbereiding van een wijziging van de provinciale indeling wordt een ontwerp-regeling vastgesteld:

a. bij gelijkluidend besluit van provinciale staten van twee of meer aan elkaar grenzende provincies;

b. bij besluit van provinciale staten van één provincie indien daarover tussen de besturen van de betrokken provincies geen overeenstemming bestaat dan wel indien het een wijziging betreft van de provinciegrens met niet provinciaal ingedeeld gebied.

2. Tenzij toepassing is gegeven aan artikel 283, tweede lid, besluit Onze Minister niet tot het voorbereiden van een voorstel van wet tot

wijziging van de provinciale indeling dan nadat hem de desbetreffende ontwerp-regeling is toegezonden.

Artikel 282

Gedeputeerde staten doen aan provinciale staten geen voorstel tot het vaststellen van een ontwerp-regeling dan nadat:

- a. het college van burgemeesters en wethouders van elk van de gemeenten die betrokken zijn bij de desbetreffende wijziging van de provinciale indeling, in de gelegenheid is gesteld daar overleg over te voeren met gedeputeerde staten;
- b. een ieder in de gelegenheid is gesteld zijn oordeel over de desbetreffende wijziging van de provinciale indeling ter kennis te brengen van gedeputeerde staten.

Artikel 283

1. Indien Onze Minister een wijziging van de provinciale indeling gewenst acht nodigt hij de betrokken provinciebesturen ertoe uit om, met inachtneming van artikel 282, de voorbereiding van die wijziging ter hand te nemen.

2. Indien de provinciale besturen niet binnen drie maanden aan de uitnodiging gevolg geven, kan Onze Minister de voorbereiding van een wijziging van de provinciale indeling zelf ter hand nemen. In dat geval is artikel 282 van overeenkomstig toepassing.

3. Onze Minister besluit niet tot het voorbereiden van een voorstel van wet dan wel een ontwerp van algemene maatregel van bestuur tot wijziging van de provinciale indeling dan nadat hij gedeputeerde staten van elk van de betrokken provincies in de gelegenheid heeft gesteld overleg met hem te voeren.

TITEL VII. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 284

De Provinciewet (Stb. 1962, 17) wordt ingetrokken.

Artikel 285

De intrekking van de Provinciewet heeft geen gevolgen voor de geldigheid van de op de dag voor de inwerkingtreding van deze wet geldende besluiten. Zij kunnen overeenkomstig deze wet worden gewijzigd of ingetrokken.

Artikel 286

Ten aanzien van de bij de inwerkingtreding van deze wet zitting hebbende leden van provinciale staten en gedeputeerden zijn tot hun aftreden de artikelen 15, eerste lid, en 44 slechts van toepassing voor zover de Provinciewet ter zake eveneens een verbod inhield.

Artikel 287

Provinciale staten brengen het bij de inwerkingtreding van deze wet geldende reglement van orde voor hun vergaderingen binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze wet in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 16, 169, tweede lid, en 181, tweede lid.

Artikel 288

Ten aanzien van het aantal gedeputeerden blijft tot het eerste periodieke aftreden van de gedeputeerden na de inwerkingtreding van deze wet artikel 29 van de Provinciewet van toepassing.

Artikel 289

Artikel 43, vijfde lid, en artikel 65, vijfde lid, treden in werking op de dag van het eerste periodieke aftreden van de leden van gedeputeerde staten na de inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 290

Het bepaalde in artikel 61, eerste lid, eerste volzin, is niet van toepassing op degenen die bij de inwerkingtreding van deze wet het ambt van commissaris van de Koning vervullen.

Artikel 291

Verzoeken om toestemming als bedoeld in artikel 56 van de Provinciewet die bij de Kroon zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze wet en waarop door de Kroon voor de dag van de inwerkingtreding nog niet is beschikt, worden overgedragen aan Onze Minister.

Artikel 292

De artikelen 143 en 150 zijn niet van toepassing op beroepen en bezwaarschriften die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 293

De in artikel 148 bedoelde verordening wordt vastgesteld binnen een jaar na de dag van inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 294

Artikel 95 van de Provinciewet blijft van kracht ten aanzien van wetten die tot stand zijn gekomen voor de dag van inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 295

De artikelen 98 en 100 van de Provinciewet blijven van toepassing tot het tijdstip waarop in het onderwerp van die artikelen wordt voorzien door het in werking treden van een wettelijke regeling met betrekking tot waterschappen.

Artikel 296

1. Ten aanzien van verplichtingen als bedoeld in artikel 109, tweede lid, die gelden op de dag voor die van de inwerkingtreding van deze wet, vangt de termijn, bedoeld in artikel 109, derde lid, aan op de dag na die van de inwerkingtreding.

2. Artikel 109, derde en vijfde lid, is niet van toepassing op verplichtingen als bedoeld in artikel 113a, tweede lid, die zijn genoemd in de bijlage, behorende bij deze wet.

3. Ten aanzien van voorschriften als bedoeld in artikel 109, vierde lid,

die gelden op de dag voor die van de inwerkingtreding van deze wet, vangt de termijn genoemd in dat lid, aan op de dag na die van de inwerkingtreding.

Artikel 297

Voor bij koninklijk besluit aan te wijzen begrotingsjaren blijven de artikelen 127, 128, 130, 132, 134, derde lid, 136 tot en met 138, 140 en 141 van de Provinciewet van toepassing.

Artikel 298

1. Gedurende de uitkeringsjaren 1985 tot en met 1992 geldt voor de verdeling van de uitkering uit het Provinciefonds een overgangsregeling, waarvoor de bepalingen van de volgende leden gelden.

2. Gedurende de jaren waarvoor de overgangsregeling geldt, wordt de uitkeringsbasis, bedoeld in artikel 249, verhoogd met het product van het aantal kilometers vaarweg, bedoeld in dat artikel, echter zonder weging met de draagkracht van de ondergrond, en een voor alle provincies gelijk bedrag, bedoeld in het derde lid, onderdeel f, en vierde lid, onderdeel f.

3. Voor het uitkeringsjaar 1984 worden de bedragen, bedoeld in het tweede lid en in artikel 247, onderdelen a tot en met e, van deze wet vastgesteld als volgt:

- a. het voor alle provincies, met uitzondering van de provincie Flevoland, gelijk vast bedrag: f 33 064 000;
- b. het voor alle provincies gelijk bedrag per inwoner: f 27,58;
- c. het voor alle provincies gelijk bedrag per hectare land en binnenwater: f 59,84;
- d. het voor alle provincies gelijk bedrag per hectare buitenwater: f 12,50;
- e. het voor alle provincies gelijk bedrag per, naar de draagkracht van de ondergrond gewogen, kilometer vaarweg: f 112 044;
- f. het voor alle provincies gelijk bedrag per kilometer vaarweg, bedoeld in het tweede lid: f 37 512.

4. De in het derde lid genoemde bedragen worden uit hoofde van de overgangsregeling, bedoeld in het eerste lid, over de uitkeringsjaren 1985 tot en met 1992 als volgt gewijzigd:

Bedrag, bedoeld in het derde lid onder	Wijziging per jaar	
a	+	f 622 000
b	-/-	f 0,36
c	-/-	f 1,48
e	+	f 56 022
f	-/-	f 4 689

5. Naast de wijzigingen van de bedragen, genoemd in het derde lid, uit hoofde van de overgangsregeling, bedoeld in het eerste en vierde lid, kunnen Onze Minister en Onze Minister van Financiën, de provinciale besturen gehoord, uit anderen hoofde wijzigingen in de bedoelde bedragen aanbrengen.

Artikel 299

De artikelen 260 tot en met 263 zijn niet van toepassing op aan voorafgaand toezicht onderworpen besluiten die zijn genomen voor de inwerkingtreding van deze wet. Ten aanzien van die besluiten blijven de op de dag voor de inwerkingtreding van deze wet geldende wettelijke bepalingen van kracht.

Zie voor behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1986/87, 1987/88, 1988/89, 1989/90, 1990/91, 19 836
Handelingen II 1990/91, blz. 3676-3705; 3712-3731; 3735-3764; 3836-3840; 4006-4008; 4364
Kamerstukken I 1990/91, 19 836 (256), 1991/92, 19 836 (107, 107a, 107b, 107c)
Handelingen I 1991/92, blz. 1570-1577; 1581-1588

¹ Gewijzigd bij de wet van 17 november 1988, Stb. 523

Artikel 300

Artikel 55 van de Wet instelling provincie Flevoland (Stb. 1985, 360)¹ vervalt.

Artikel 301

1. Deze wet treedt in werking op een bij of krachtens de wet te bepalen tijdstip.

2. Voor de bekendmaking van deze wet stelt Onze Minister de nummering van de artikelen, paragrafen, hoofdstukken en titels van deze wet opnieuw vast en brengt de in deze wet voorkomende aanhalingen van die artikelen, paragrafen, hoofdstukken en titels met de nieuwe nummering in overeenstemming.

Artikel 302

Deze wet kan worden aangehaald als: Provinciewet.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 10 september 1992

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

Uitgegeven de *tweëntwintigste* oktober 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

BIJLAGE, BEDOELD IN ARTIKEL 296, TWEEDE LID VAN DE PROVINCIEWET

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

1. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1981, 573)
 - a. Waterkwaliteitsplannen voor rijkswateren en overige wateren, als bedoeld in hoofdstuk IIa.
2. Grondwaterwet (Stb. 1981, 292)
 - a. Grondwaterplan, bedoeld in hoofdstuk I, afdeling 3.
3. Wet Waterhuishouding (TK, 1986-1987, 17 367, nr. 8)
 - a. Nota voor de waterhuishouding, bedoeld in hoofdstuk II, afdeling 1
 - b. Beheersplan, bedoeld in hoofdstuk II, afdeling 2.
4. Wet Uitkeringen Wegen (Stb. 1966, 367)
 - a. Wegenplannen van het Rijk en van de provincies, bedoeld in hoofdstuk I.

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

1. Landinrichtingswet (Stb. 1985, 299)
 - a. Landinrichtingsprogramma, bedoeld in artikel 33;
 - b. Landinrichtingsplan, bedoeld in artikel 73, danwel artikel 86;
 - c. Aanpassingenplan, bedoeld in artikel 101;
 - d. Begrenzingsplan, bedoeld in artikel 131.

Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

1. Wet Ambulancevervoer (Stb. 1971, 369) artikel 4
2. Tijdelijke Verstrekkingenwet Maatschappelijke Dienstverlening (Stb. 1975, 157), artikel 5
3. Wet op de bejaardenoorden (Stb. 1984, 656), artikel 3
4. Wet Ziekenhuisvoorzieningen (Stb. 1971, 268), artikel 4
5. Wet Voorzieningen Gezondheidszorg (Stb. 1982, 563), artikel 11

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

1. Wet op de Ruimtelijke Ordening (Stb. 1985, 626)
 - a. Verplichtingen, bedoeld in hoofdstuk III en V.

Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen

1. Interimwet op het speciaal en het voortgezet speciaal onderwijs (Stb. 1987, 614)
 - a. Plan van nieuwe scholen, bedoeld in titel IV, afdeling 2.
 2. Leerplichtwet 1969 (Stb. 1971, 406)
 - a. Verslag over de naleving van deze wet, bedoeld in artikel 25, eerste lid.